



Γιάννης Δεμερτζής

Το σημείο

D

Το σημείο D

Η αποκάλυψη του σημείου D στον άνδρα
και ο ρόλος του στην φυσιολογία του έρωτα.

*Αφιερώνεται στον Έρωτα
που έχει το ναό του
στο Όρος της Αφροδίτης*

Γιάννης Δεμερτζής

Το σημείο D

Ένας χρήσιμος οδηγός, πιο ολοκληρωμένου έρωτα,
που ανοίγει το δρόμο προς τα άδυτα
του γυναικείου οργανισμού.

Τίτλος πρωτοτύπου: «**Το σημείο D**».

Συγγραφέας: **Γιάννης Δεμερτζής**.

Έκδοση ιδιωτική.

Επιμέλεια έκδοσης: Κωνσταντίνος Καψιμάλλης.

Μακέτα εξώφυλλου: Κωνσταντίνος Καψιμάλλης.

Πρώτη ελληνική έκδοση: Ιανουάριος 2018.

ISBN: 978-960-93-9856-5

Copyright © 2018:

Για την ελληνική και οποιαδήποτε άλλη γλώσσα σε όλο τον κόσμο,

Γιάννης Δεμερτζής.

Επιτρέπεται μόνο με απλή αναφορά στον τίτλο του βιβλίου ή στον συγγραφέα, η αναδημοσίευση, η ανατύπωση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική, ή περιληπτική, σε οποιαδήποτε μορφή, μηχανική, ηλεκτρονική, ή σε CD - DVD ή φωτοτυπική, ή τηλεοπτική, ή ηχογράφησης, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του συγγραφέα Γιάννη Δεμερτζή (τηλ. 6944824044).

Απαγορεύεται η παράφραση η περιληπτική αλλοίωση, και η αλλοίωση του πρωτοτύπου κειμένου Νόμος **2121/1993** και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν και στην Ελλάδα.

Περιεχόμενα

Προοίμιο	11
Πρόλογος	13
Εισαγωγή	15
Μερικές χρήσιμες κοινοτυπίες	17
Οι αφανείς σκοποί	21
Όλα ξεκινούν από την παρατήρηση των φαινομένων	23
Μερικοί γνωστοί αλλά χρήσιμοι στις σχέσεις τους όροι	24
Η φύση των φύλων στα ζώα και στον άνθρωπο	29
Μερικά βασικά ερωτήματα	35
Καμία συμφωνία μεταξύ των γυναικών	37
Όμως τι συμβαίνει στην πραγματικότητα;	43
Διατύπωση θεμελιωδών αξιωμάτων	46
Μία βασίμη εικασία	48
Ένα χρήσιμο συμπέρασμα	52
Μα είναι κάτι καινούργιο αυτό;	67
Ο Χειροποίητος Έρωτας	69
Πώς μπορεί όμως να γίνει το ίδιο και στην γυναίκα;	72

Συνοπτική Εικασία	81
Βιβλιογραφία	85
Ο συγγραφέας	89
Σημαντική σημείωση	91

Προοίμιο

Το βιβλίο αυτό, προσπαθεί να απαντήσει στο ερώτημα γιατί οι περισσότερες γυναίκες έχουν (κατά κοινή ομολογία), δυσκολότερο οργασμό από τους άνδρες, αναζητώντας το μυστικό της απόλυτης ερωτικής τεχνικής.

Ένας χρήσιμος ερωτικός οδηγός, που ανοίγει το δρόμο προς τα άδυτα του γυναικείου οργασμού.

Τι είναι αυτό ακριβώς, που θέλουν ερωτικά οι γυναίκες, από τους άνδρες ή οι γυναίκες από τις γυναίκες και κανείς μας δεν το έχει συνειδητοποιήσει;

Μια μοναδική ευκαιρία για τον αναγνώστη να αφουγκραστεί την απλότητα της ίδιας της φύσης.

Πρόλογος

Οι περισσότεροι αναγνώστες, όταν διαβάσουν ένα τόσο βαρύγδουπο τίτλο με αμφιλεγόμενο νόημα, μπαίνουν σε μια διαδικασία αμφισβήτησης.

Έτσι κι εγώ με τη σειρά μου, ακολούθησα την "πεπατημένη".

Για πολύ καιρό, ενώ ο συγγραφέας, μου είχε στείλει την πρώτη μορφή του βιβλίου, λάμβανε ως απόκριση μια ευγενική αδιαφορία.

Είναι πολύ φυσικό, η ανησυχία του δημιουργού για το πόνημά του, να αναζητάει πάντα μια "τρίτη" ματιά.

Ένα φίλο με μια αντικειμενικά ψυχρή ματιά απέναντι σε μια επίσημα πρώτη συγγραφική προσπάθεια.

Θεώρησα ωστόσο "ιερό" χρέος, καθώς κλήθηκα να δημιουργήσω τη "βιτρίνα" αυτού του βιβλίου, το εξώφυλλο, να κάνω μια τουλάχιστον γρήγορη ανάγνωση του περιεχόμενου. Βάσει λοιπόν της παραπάνω ιδιότητας μου, και μόνο, θα μπορούσα να προλογίσω ένα βιβλίο σαν αυτό.

Ήταν πραγματική έκπληξη για μένα, διαβάζοντας το βιβλίο να παραδεχθώ, πρωτίστως στον εαυτό μου, ότι υπήρχε μια

σαφής συλλογιστική δομή με συγκεκριμένη επιχειρηματολογία, που απαντούσε εκπληκτικά απλά, σε ένα πραγματικά εύλογο, διαπιστωμένο και σε μένα ερώτημα.

Γιατί οι γυναίκες έχουν δύο κεντρικά σημεία ηδονής, και όχι ένα όπως ο άνδρας»;

Τελικά ένας οικονομολόγος, είναι σε θέση να γράψει ένα βιβλίο για τη φύση του έρωτα, βασιζόμενος σε γενικές παρατηρήσεις φυσιολογίας και ανατομίας;

Κι όμως.

Συχνά, η παρατήρηση και μόνο, σε συνδυασμό και με την λογική μπορεί σε πολλά πεδία της ζωής, να μας οδηγήσει σε πολύτιμη γνώση και σε θαυμαστά συμπεράσματα.

Κωνσταντίνος Καψιμάλλης

Αρχιτέκτων εσ. χώρων, designer

Εισαγωγή

Έχουν γραφεί άπειρα βιβλία και θεωρίες για τον γυναικείο οργανισμό.

Ο ανδρικός οργανισμός αντίθετα, είναι προφανής, απλός, σίγουρος (αν προηγηθεί βεβαίως η στύση), και δεν χρειάζεται καμιά περίπλοκη θεωρία για να αναλυθεί, να ερμηνευθεί αλλά τελικά και να επιτευχθεί.

Η προσοχή λοιπόν στρέφεται σχεδόν αποκλειστικά στον γυναικείο οργανισμό, αφ' ενός μεν γιατί είναι πιο μυστηριώδης, περίπλοκος και με σχετικά αφανή αίτια, αφετέρου δε γιατί υπάρχει, για τους προηγούμενους ακριβώς λόγους, μεγάλο ενδιαφέρον στα αίτια που τον προκαλούν, τόσο από τις ίδιες τις γυναίκες που θέλουν να έχουν οργανισμούς το ίδιο εύκολους, σίγουρους και γρήγορους όπως των ανδρών παρτενέρ τους, αλλά όσο και από τους ίδιους τους άνδρες που αισθάνονται, οι περισσότεροι, άβολα όταν δεν μπορούν να πετύχουν αποτελεσματικά και γρήγορα την αμοιβαία ικανοποίηση της συντρόφου τους.

Μεταξύ τώρα των ενδιαφερομένων ανδρών και των γυναικών, μπαίνουν ενδιάμεσα και κάποιοι τρίτοι (περίεργοι τρίτοι

πάντα υπάρχουν παντού) που ενδιαφέρονται και αυτοί με μεγαλύτερη καμιά φορά επιμονή από τους ίδιους τους ενδιαφερομένους, να ψάξουν να βρουν τι συμβαίνει με τον γυναικείο ειδικά οργανισμό για λογαριασμό τους.

Από τα αρχαία ακόμα χρόνια, ο άνθρωπος προσπαθεί να λύσει το μυστήριο του γυναικείου οργανισμού, παρατηρώντας δοκιμάζοντας και καταγράφοντας τα συμπεράσματά του.

Αλλά φαίνεται πώς πάντα κάτι έλειπε από την αληθινή αιτία σε αυτό που ψάχνει.

Η έρευνα αυτή, δεν σταμάτησε ποτέ, και συνεχίστηκε δια μέσου των χρόνων, σαν μια σκυταλοδρομία η οποία μας οδηγεί στους σημερινούς ειδικούς πια επιστήμονες σεξολόγους, οι οποίοι και αυτοί με την σειρά τους, μετά από μακροχρόνιες μελέτες, έχουν δημοσιεύσει και θα συνεχίσουν κατά πως φαίνεται να δημοσιεύουν κατά καιρούς τις διάφορες θεωρίες τους.

Μερικές χρήσιμες κοινοτυπίες

Κατ' αρχήν ας συμφωνήσουμε όλοι, σε κάτι.

Ότι η ικανοποιημένη ερωτικά γυναίκα το ανταποδίδει στον σύντροφο της στο πολλαπλάσιο.

Γίνεται πιο πρόθυμη, πιο φλογερή, πιο συνεργάσιμη, και σαν αναγνώριση της ερωτικής της ευγνωμοσύνης, θέτει στην διάθεση ενός τόσο άξιου συντρόφου, όλα όσα κατέχει, ψυχικά και σωματικά.

Ο δε άνδρας αισθάνεται, με την δική της ερωτική ικανοποίηση, πιο ολοκληρωμένος και πιο επιβεβαιωμένος που είναι ικανός να ανταποδίδει αυτά τα δώρα και γίνεται άθελα του η σκιά της.

Τούτο αποδεικνύει πόσο σημαντικό είναι να μπορεί ο άνδρας να ικανοποιεί ερωτικά την σύντροφό του, πράγμα το οποίο, του επιστρέφεται πολλαπλά από αυτήν, γιατί ο δεσμός ηδονής είναι ίσως, απ' ότι φαίνεται, ισχυρότερος από οποιονδήποτε άλλο.

Ας παρακολουθήσουμε λοιπόν την φύση στο σκεπτικό της, για να δούμε αν μπορούμε έτσι "αλαζονικά" να την αποκαλύψουμε.

Η φύση τι σκοπό θα μπορούσε να έχει όταν μας δίνει τις διάφορες ηδονές;

Το αίσθημα της πείνας, μας το δίνει για να μας προειδοποιεί και να καλύπτουμε την περιοδική έλλειψη θρεπτικών στοιχείων που έχει το σώμα μας.

Η ηδονή της γεύσης, μας καθοδηγεί στο να καλύψουμε το αίσθημα της πείνας, με σωστό και υγιεινό κατά κανόνα τρόπο.

Με όργανο τη γλώσσα μας και με την γεύση ανιχνεύεται το βλαβερό και το ωφέλιμο μέσα από την ηδονή της και έτσι εγκρίνονται οι τροφές.

Το ίδιο με το αίσθημα της δίψας, του κρύου κ.λ.π.

Τι γίνεται τώρα με το σεξ; . . .

Το ίδιο ακριβώς.

Το αίσθημα της ερωτικής ελλείψεως μας προειδοποιεί ότι πρέπει να κάνουμε απογόνους για να σωθεί και να διαωμισθεί το είδος μας.

Η ηδονή του σεξ, μας οδηγεί στην αναζήτηση ερωτικού συντρόφου.

Με όργανα τον εγκέφαλό μας, τα συναισθήματά μας, τις ορμόνες μας, το DNA των κυττάρων στο σώμα μας, και με την καθοδήγηση της αρχέγονης σκοπιμότητας της διατήρησης του είδους, μέσω της ερωτικής μας επιλογής, ανιχνεύουμε τον ερωτικό σύντροφο που μας ταιριάζει γονιδιακά, πράγμα που είναι το ωφελιμότερο για το είδος μας.

Στη συνέχεια εκτελούμε την ερωτική πράξη με όργανα την κλειτορίδα, τον κόλπο, και το πέος μας.

Ας αφήσουμε λοιπόν τον άνδρα και το πέος του που έχουν προφανείς προθέσεις, και ας πάμε στην γυναίκα και τα όργανα της που δεν είναι τόσο προφανή στους τρόπους λειτουργίας τους ή μάλλον θα λέγαμε καλλίτερα στους τρόπους της συνέργιας τους.

Ήδη ο Αριστοτέλης είχε εντοπίσει και ονομάσει κλειτορίδα το συγκεκριμένο σημείο που σημαίνει στα αρχαία ελληνικά κλειδί ή κλειστό πέραςμα.

Έκτοτε μετά από πολλές ερευνητικές διαδρομές μέχρι σήμερα έχουμε καταλήξει στα εξής δύο σημεία ηδονής στην γυναίκα.

Την κλειτορίδα και τον κόλπο με το περιβόητο σημείο G.

Μεγάλη διαμάχη έχει ξεσπάσει ποιος οργανισμός είναι ο αυθεντικότερος, ξεκινώντας από τον Φρόιντ που ισχυρίστηκε ότι ο κλειτοριδικός οργανισμός αναπτύσσεται στην ανώριμη ακόμα εφηβική ηλικία (γι αυτό τον ονόμασε και “ανώριμο”) με προοδευτική εξέλιξη στην ενηλικίωση της γυναίκας όταν θα αποκτήσει και τον κοιλιακό οργανισμό που τον θεωρεί και πιο “ώριμο”.

Ας δεχθούμε αυτό που λέει ο Φρόιντ με μια διεύρυνση όμως των εννοιών.

Ο κλειτοριδικός οργασμός έχει ρόλο να πυροδοτήσει τον κολπικό οργασμό που είναι ίσως και το τελικό ζητούμενο, όχι περνώντας ως μεταβατικό στάδιο από τα «ανώριμα» χρόνια της γυναίκας στα «ώριμα» της χρόνια, αλλά μέσα στην ίδια την ερωτική πράξη, με διαφορά χρονικής φάσεως και όχι ηλικιακής.

Δηλαδή το «φυτίλι - αισθητήρας» για να πυροδοτηθεί ο οργασμός στον κόλπο και ιδιαίτερα στο σημείο G, φαίνεται να είναι, απαραίτητα και απαρέγκλιτα η κλειτορίδα και κατά συνέπεια ο κλειτοριδικός οργασμός.

Γεγονός το οποίο αποδεικνύεται περίτρανα από την εμμονική σημασία που δίνει η πλειοψηφία των γυναικών στα προκαταρκτικά "παιχνίδια".

Χωρίς να προηγηθεί ο κλειτοριδικός οργασμός ίσως να ματαιοπονούμε αναμένοντας τον κολπικό οργασμό και συγκεκριμένα τον οργασμό στο σημείο G.

Ας δούμε γιατί δημιουργήθηκε αυτός ο μηχανισμός και πώς ακριβώς λειτουργεί.

Οι αφανείς σκοποί

Το όλο θέμα είναι, πως μπορεί να γίνει αυτό έτσι όπως επιτάσσει η ίδια η πάνσοφη φύση, προκειμένου μέσα από τον δρόμο της ηδονής να κάνει αυτό που έχει στο μυαλό της.

Να σώσει το είδος της.

Καθοδηγώντας μας σαν μικρά άτακτα παιδάκια, ή μάλλον ζωάκια, που τους ενδιαφέρει μόνο αυτή καθαυτή η ηδονή και που αδιαφορούν για τις οποιεσδήποτε σκοπιμότητές της.

Προφανής σκοπός της φύσης είναι να οδηγήσει το πέος μέσα στον κόλπο.

Το όλο εγχείρημα πρέπει να πριμοδοτηθεί με ηδονικά κίνητρα, ειδάλλως μπορεί να ξεχαστεί να πραγματοποιηθεί αυτό και τότε αντί διαιώνιση.

Έχουμε λοιπόν το πέος που πρέπει να κινηθεί στην ανεύρεση ενός κόλπου (είπαμε άνδρας κυνηγός «ηδονής»).

Άρα δημιουργείται στον άνδρα το ηδονικό κεφάλι του πέους που ορμά να βρει τον ζεστό, υγρό, βελούδινο κόλπο που έχει προετοιμαστεί κατάλληλα.

Αντίστοιχα στην γυναίκα δημιουργείται ο κόλπος με τα εξής χαρακτηριστικά ηδονικά σημεία καθοδήγησης του πέους, το πρώτο θα λέγαμε στον χώρο υποδοχής είναι η κλειτορίδα (ένα είδος ατροφικού πέους) και πιο εσωτερικά, στο βάθος του

«λίβινγκ ρουμ», το λεγόμενο σημείο G, που φαίνεται να είναι η πίσω όψη, η εσωτερική βάση της κλειτορίδας όπως είναι ο αντίστοιχος προστάτης στους άνδρες.

Η φύση λοιπόν, που δεν θέλει να αφήσει τίποτα στην τύχη, με σύμμαχό της την γυναίκα, αυτή τη φορά, απαιτεί πρώτα να διασφαλίσει, ότι το βιαστικό και απερίσκεπτο πέος που ψάχνει στα τυφλά, θα χτυπήσει σίγουρα το κουδούνι στην πόρτα έτσι ώστε μετά να περάσει, εξ' ίσου σίγουρα, στα ενδότερα δωμάτια του σπιτιού, να χτυπήσει δηλαδή και το δεύτερο εσωτερικό κουδούνι που είναι το σημείο G οπότε μετά δεν υπάρχει επιστροφή.

Τώρα ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσει το πέος είναι συγκεκριμένος και καθοδηγούμενος μέσα από τα δύο αυτά ηδονικά σημεία και μάλιστα απαιτητικά και από την ίδια την γυναίκα που συμμαχεί με την φύση.

Μέχρι εδώ λοιπόν, έχουμε μείνει σχεδόν όλοι σύμφωνοι.

Όμως από εδώ και πέρα, αρχίζει όλη η διαμάχη, πώς ακριβώς δηλαδή θα επιτευχθεί πιο σωστά πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά η περιβόητη διέγερση, που με την σειρά της πρέπει να καταλήξει με σαφή και σχεδόν με μαθηματικό τρόπο στον οργανισμό, είτε αυτό συμβεί στο κουδούνι της πόρτας, στην κλειτορίδα, είτε εν πάση περιπτώσει γιατί όχι και μέσα στο ίδιο το «living room», στον κόλπο.

Όλα ξεκινούν από την παρατήρηση των φαινομένων

Όταν όμως δεν έχεις την κατάλληλη θεωρία στο μυαλό σου σχετικά με κάτι που ψάχνεις, μπορεί να το κοιτάξεις αλλά να μην το βλέπεις.

Όλοι διαβάζουμε τις θεωρίες και τις εφαρμόζουμε, άλλοι λιγότερο, άλλοι περισσότερο, όπως επίσης και κάποιοι από μας τις επαληθεύουν κι άλλοι όχι.

Φαίνεται λοιπόν ότι η αληθινή γνώση (μάλλον η πιο αληθινή) είναι αποτέλεσμα της σωστής θεωρίας (ή μάλλον της πιο ορθής εικασίας).

Αλλά ας θέσουμε το πρωταρχικό και κύριο ερώτημα που αφορά το βασικό ζητούμενό μας.

Γιατί ο οργανισμός σε πολλές γυναίκες είναι πιο δύσκολος σε σχέση με κάποιες άλλες γυναίκες, που είναι βέβαια λιγότερες στον αριθμό, αλλά και ποιο τυχερές;

Πριν ξεκινήσει κανείς μια θεωρία πρέπει να επιλέξει τα εργαλεία που θα διαθέσει προκειμένου να τα εφαρμόσει και να αποδείξει την αλήθεια της και την ορθότητά της.

Τα εργαλεία αυτά είναι ορισμένες έννοιες, που τις γνωρίζουμε όλοι.

Μερικοί γνωστοί αλλά χρήσιμοι στις σχέσεις τους όροι:

Κλειτορίδα

Αποτελεί στυτικό μόριο των γυναικείων γεννητικών οργάνων. Βρίσκεται στην κορυφή των εξωτερικών γεννητικών οργάνων, πάνω από την ουρήθρα και τον κόλπο.

Από άποψη λειτουργίας, είναι ανάλογη με το ανδρικό πέος.

Αποτελείται από τα σηραγγώδη σώματα της κλειτορίδας τα οποία κατά την σεξουαλική διέγερση πληρούνται με αίμα και επέρχεται στύση της κλειτορίδας.

Η βάλανος της κλειτορίδας όταν αυτή δεν βρίσκεται σε στύση δεν είναι ορατή διότι καλύπτεται από την πόσθη.

Τα αγγεία και τα νεύρα που κατανέμονται στην κλειτορίδα είναι περίπου όμοια με τα αντίστοιχα του πέους στον άνδρα.

Κόλπος

Είναι ένας μεμβρανώδης - μυώδης σωλήνας με μήκος 9–12 εκατοστά.

Το μέγεθος ποικίλλει, αλλά διαθέτει μian εξαιρετική ικανότητα για διαστολή, ώστε να μπορεί να προσαρμόζεται απόλυτα σε πείη όλων των διαστάσεων.

Ο κόλπος καταλήγει στο κάτω μέρος στον παρθενικό υμένα ενώ στο πάνω μέρος στον τράχηλο της μήτρας.

Πρόκειται για σωλήνα με μεγάλη ελαστικότητα, ικανό να περιβάλλει το πέος αλλά και ικανό να διαστέλλεται για να επιτρέπει την έξοδο του εμβρύου κατά τον τοκετό.

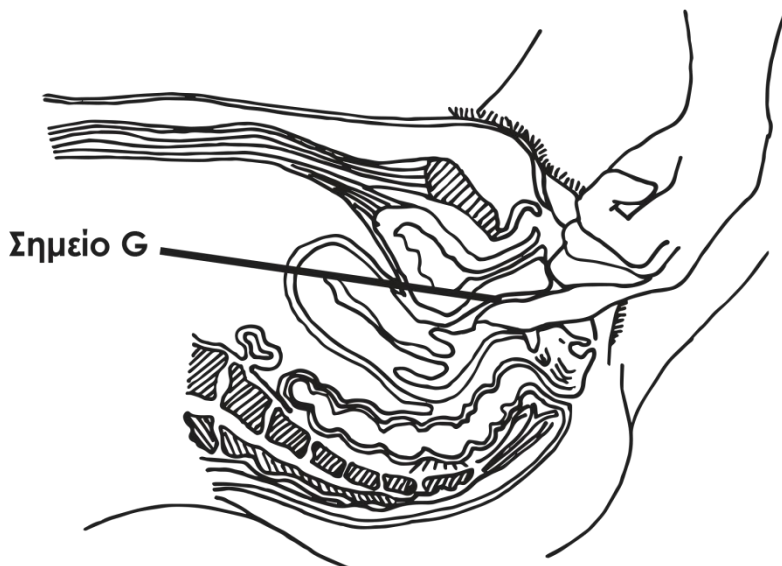
Αν η διείσδυση του πέους κατά τη σεξουαλική επαφή γίνει προτού ολοκληρωθεί η ανάπτυξη του μήκους και της διαμέτρου του κόλπου, η γυναίκα μπορεί να δυσφορήσει με ένα μεγάλο πέος. Ωστόσο, ο κόλπος δεν αργεί να φαρδύνει, έτσι ώστε το πέος, ύστερα από μερικές παλινδρομικές κινήσεις να μπορεί να εισχωρεί με ευκολία.

Όσο ανεβαίνει το θερμομόμετρο της σεξουαλικής διέγερσης, ο κόλπος μακραίνει και μεγαλώνει η διάμετρός του.

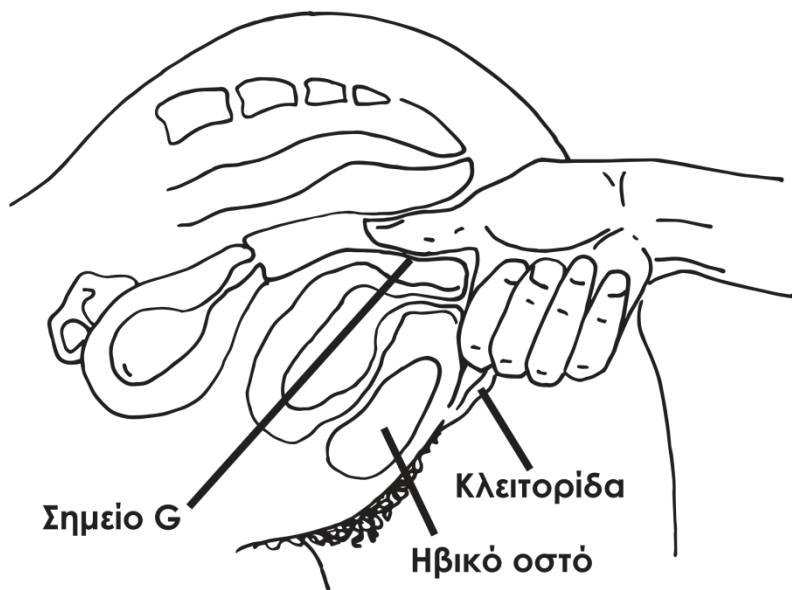
Σημείο G

Είναι μια ερωτογενή ζώνη στο εμπρόσθιο κοιλιακό τοίχωμα, η οποία διογκώνεται με τον ερωτικό «ερεθισμό».

Από το αρχικό του επιθέτου του γερμανού γυναικολόγου Ernst Grafenberg που το ανακάλυψε ονομάστηκε σημείο G.



Το σημείο G στον κόλπο



Το σημείο G στον κόλπο

Ρυθμός

Είναι οποιαδήποτε κίνηση που χαρακτηρίζεται από την οργανωμένη διαδοχή ισχυρών και αδύναμων στοιχείων (ή/και το αντίθετο)». Αυτή η γενική έννοια του ρυθμού ως τακτικής επαναλαμβανόμενης κίνησης, μπορεί να παρατηρηθεί σε μια ευρεία ποικιλία φυσικών φαινομένων, τα οποία διακρίνονται από μία περιοδικότητα που μπορεί να έχει εύρος από μερικά μικροδευτερόλεπτα έως και εκατομμύρια χρόνια

Οργασμός

Είναι μια ιδιαίτερη ψυχική και σωματική κατάσταση, το τελικό στάδιο της σεξουαλικής διέγερσης.

Ο οργασμός είναι ουσιαστικά η κορύφωση της σεξουαλικής διέγερσης.

Μπορεί να προκύψει ως αποτέλεσμα της συνουσίας όσο και από τον αυνανισμό.

Όλες οι προηγούμενες έννοιες μας είναι πολύ γνωστές σε όλους έτσι σκόπιμες.

Κάθε μία από αυτές τις πιο πάνω έννοιες - εργαλεία, παίζει ένα πολύ βασικό ρόλο στην γέννηση του οργασμού στην γυναίκα.

Αλλά κάθε μία τους χωριστά, είναι μέρος της αλήθειας, που σε συνδυασμό με ένα βασικό ακόμη στοιχείο, που θα εντοπίσουμε σε αυτό το βιβλίο, θα βοηθήσουν εκπληκτικά στο να δοθεί απάντηση στο αιώνιο ερώτημα :

Γιατί ο οργανισμός σε πολλές γυναίκες είναι πιο δύσκολος σε σχέση με κάποιες άλλες γυναίκες;

Η φύση των φύλων στα ζώα και στον άνθρωπο

Ας αρχίσουμε διερευνώντας, αν αυτό είναι ένα γενικό φαινόμενο που το συναντάμε στην φύση, ή αν προκύπτει μόνο στο είδος μας εξ' αιτίας κάποιων ιδιαιτεροτήτων.

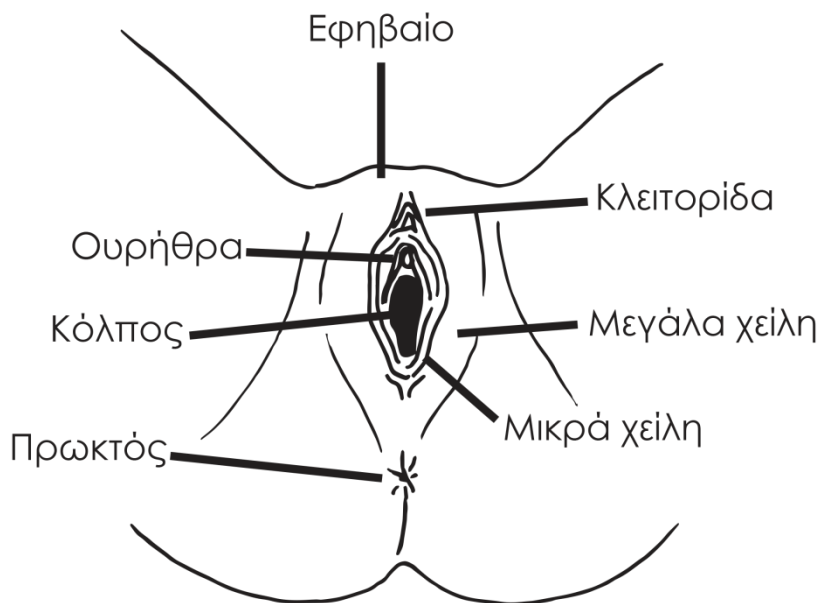
Ο άνθρωπος είναι ίσως, το μόνο ζώο που μπορεί να κάνει έρωτα, πρόσωπο με πρόσωπο.

Φταίει η καθιστική ζωή, φταίει η όρθια στάση, όλα μαζί;

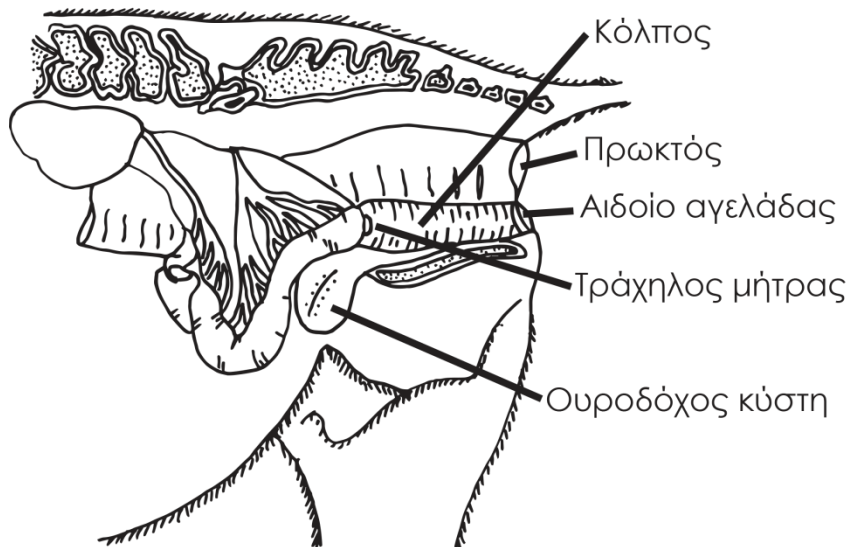
Άγνωστο.

Πάντως ένα είναι το γεγονός.

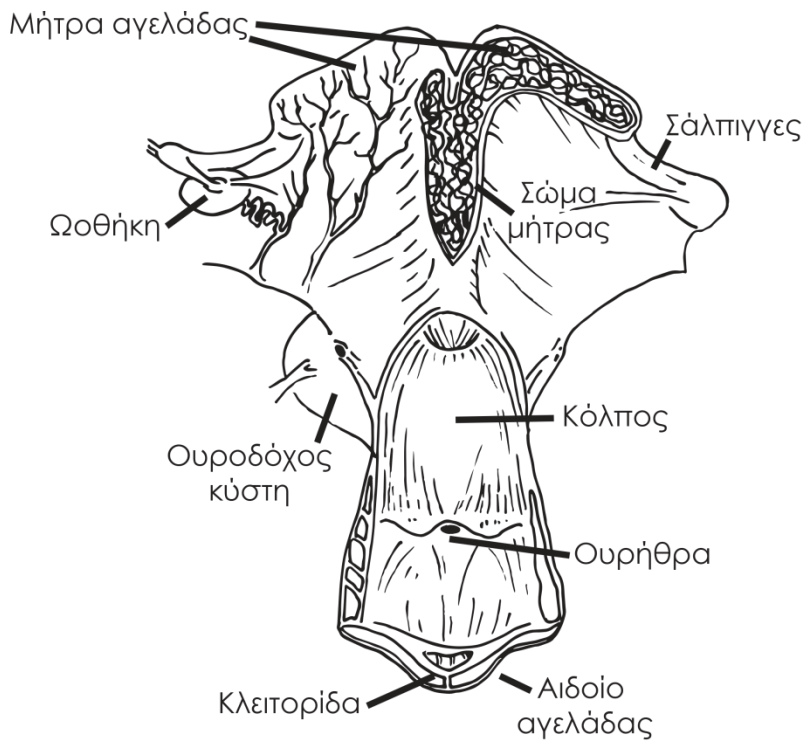
Ο κόλπος στην γυναίκα έχει εντελώς διαφορετική θέση, ως προς το πέος, σε σχέση με την θέση του κόλπου όλων των άλλων θηλαστικών. Αν δούμε πιο κάτω τις συγκριτικές φωτογραφίες θα καταλάβουμε ακριβώς αυτό που λέμε.



Αυτός είναι ο κόλπος στο ανθρώπινο είδος.



Αυτός είναι ο κόλπος σε ένα οικείο θηλαστικό την αγελάδα.



Αυτός είναι ο κόλπος σε ένα οικείο θηλαστικό την αγελάδα.

Τι παρατηρούμε ;

Στο ανθρώπινο είδος, το πέος κατά την διείσδυση έχει, κυρίως κάθετη θέση ως προς τον κόλπο.

Αντίθετα με τον κόλπο, των υπολοίπων θηλαστικών του ζωικού είδους, που το πέος, διεισδύει παράλληλα εφαπτόμενο με το στόμιο του κόλπου.

Σκόπιμα, δεν επιλέγουμε την στάση την λεγόμενη του «Ιεραπόστολου» σε σχέση με την οπίσθια, γιατί δεν αλλάζει τίποτε ως προς την καθετότητα, του πέους με τον κόλπο.

Ας δούμε τώρα τα αποτελέσματα που προκύπτουν από αυτή την διαφορετικότητα της γωνίας διείσδυσης στις δύο πιο πάνω περιπτώσεις.

Στην περίπτωση των ζώων όλα εξελίσσονται προφανώς φυσιολογικά.

Το πέος διεισδύει παράλληλα με τον κόλπο και στην διαδρομή του συναντάει και διολισθαίνει πρώτα επάνω στην κλειτορίδα, και αφού προσπεράσει την ουρήθρα κατευθύνεται στο βάθος του κόλπου χτυπώντας μάλλον επάνω στο αντίστοιχο σημείο G, για να εκπληρώσει τον σκοπό του, μέσα από τις γνωστές ρυθμικές παλινδρομήσεις.

Στην περίπτωση του ανθρώπου τώρα, όταν έχουμε διείσδυση από πίσω στο κόλπο (όπως κάνουν όλα τα ζώα), το πέος δι-

εισδύει κάθετα και μπορεί ίσως να πιέζει στις κινήσεις του λίγο την ουρήθρα αλλά για την κλειτορίδα ούτε λόγος άμεσης επαφής ή διολίσθησης επάνω της.

Η βάλανος του πέους, με το διογκωμένο σχήμα της (σαν βελανίδι, εξ' ου και η ονομασία του), διεγείρει το σημείο G, αλλά συγχρόνως διεγείρεται και από τον όγκο του σημείου G, στο κάτω μέρος της, εκεί που είναι ο χαλινός.

Εδώ είμαστε τώρα στο κομβικό σημείο των συγκριτικών παρατηρήσεων μας .

Στα ζώα όλα κινούνται φυσιολογικά ως προς την επίτευξη της τεκνοποίησης μέσα από το κίνητρο της ηδονής.

Στον άνθρωπο τώρα που μας ενδιαφέρει, τι ακριβώς συμβαίνει ή μάλλον τι δεν συμβαίνει;

Δεν συμβαίνει η επαφή πέους - κλειτορίδας και επομένως δεν θα συμβεί ποτέ η άμεση διέγερση της κλειτορίδας, με αποτέλεσμα την έλλειψη ηδονής στο ανθρώπινο θηλυκό άτομο.

Ακριβώς εδώ έγκειται η δυσκολία του οργασμού στις γυναίκες, σε σχέση, όχι μόνο με τους άνδρες, αλλά και με τα υπόλοιπα θηλαστικά.

Η διαφορετική θέση του αιδοίου στις γυναίκες, σε σχέση με την φυσική θέση των αντίστοιχων αιδοίων όλων των άλλων θηλαστικών, είναι η βασική αιτία της ψυχρότητας κατά την

ερωτική πράξη στο είδος μας, και ίσως είναι και αυτή που οδήγησε στην "πρόσωπο με πρόσωπο" ερωτική στάση (την ιεραποστολική), που δεν συναντάται σχεδόν πουθενά στα υπόλοιπα θηλαστικά.

Η ιδιαιτερότητα πάντως και η δυσκολία αυτή είναι υπαρκτή και πρέπει να δούμε πώς η ίδια η φύση μας, την αντιμετωπίζει.

Μερικά βασικά ερωτήματα

Ας θέσουμε λοιπόν τώρα το επόμενο ερώτημα, για να προχωρήσουμε στο ζητούμενο.

Πως γεννιέται ο οργασμός στην γυναίκα;

Ας παρακολουθήσουμε σε περίληψη την σεξουαλική πράξη καρέ - καρέ.

Το διεγερμένο πέος του άνδρα, διεισδύει μέσα στον κόλπο και με παλινδρομικές κινήσεις πετυχαίνει την σεξουαλική διέγερση και του άνδρα και της γυναίκας.

Οι διάφορες επιδιωκόμενες τεχνικές πρόκλησης του οργασμού στην γυναίκα βασιζόντουσαν κατά καιρούς στα εξής σημεία:

Στη σκληρότητα της στύσης.

Στο μέγεθος του πέους.

Στην τεχνική της κίνησης (πλαγίως επάνω η κάτω στα τοιχώματα του κόλπου).

Στο σημείο G.

Στην τεχνική του στοματικού έρωτα από τον άνδρα.

Στα χάρδια και την σωματική επαφή (από τα χάρδια μέχρι την ελεγχόμενη βία).

Στα φιλιά σε όλα τα σημεία του σώματος, και κυρίως στην κλειτορίδα.

κ.λπ.

Για να βρουν οι σεξολόγοι την καλλίτερη ερωτική τεχνική, προκειμένου να πετύχει ο άνδρας τον «δύσκολο», κατά τα λεγόμενά τους, οργασμό στην γυναίκα, έκαναν ερωτήσεις και έπαιρναν απαντήσεις από τις ίδιες τις γυναίκες όπως ήταν λογικό.

Οι απαντήσεις που πήρανε ήταν απροσδιόριστες, αντιφατικές, και συγκεχυμένες.

Άλλες γυναίκες υποστήριζαν τον κοιλικό οργασμό, άλλες τον κλειτοριδικό, και άλλες τον οργασμό μέσα από το στοματικό έρωτα στον κόλπο τους.

Άλλες υπέθεταν ως αίτιο του οργασμού τους την σκληρότητα και το μέγεθος του πέους, άλλες υμνούσαν την ερωτική τεχνική του συντρόφου (χωρίς να την εξηγούν περιγραφικά) κ.λπ.

Καμία συμφωνία μεταξύ των γυναικών

Κανένα από τα παραπάνω σενάρια δεν έδειχνε να καταλήγει σε μια ταύτιση απόψεων έτσι ώστε να μας οδηγήσει σε ένα κοινό λογικό συμπέρασμα.

Στους ανδρικούς όμως πληθυσμούς είναι γνωστό ότι μερικοί άνδρες, χωρίς να είναι «προικισμένοι» σωματικά και χωρίς το όριο της ηλικίας να τους εμποδίζει σε αυτό, είχαν μεγαλύτερη ερωτικά επιτυχία, από άλλους εμφανώς πιο εξοπλισμένους.

Αυτό το ανεξήγητο φαινόμενο δεν μπορούσαν να το εξηγήσουν ούτε οι συγκεκριμένοι «επιτυχημένοι» άνδρες αλλά ούτε και οι «τυχερές» γυναίκες.

Για να αντιληφθούμε λοιπόν ποια είναι η κορυφαία αυτή τεχνική που χαρίζει τους καλλίτερους και πιο εγγυημένους οργανισμούς, θα πρέπει να ακολουθήσουμε άλλο δρόμο και να μην ρωτήσουμε ούτε τους άνδρες ούτε τις γυναίκες, αφού και οι ίδιοι δεν γνωρίζουν κατά βάση τι κάνουν και όλα γίνονται, όπως θα λέγαμε σε μια μάχη, με το γνωστό σε όλους «πυρ κατά βούληση».

Πρέπει να ακολουθήσουμε άλλο δρόμο πιο σίγουρο βέβαια, αλλά και πιο δύσκολο στο να τον ανακαλύψουμε.

Οι άνθρωποι από αρχαιοτάτων χρόνων όλες τις σωματικές μας λειτουργίες τις βλέπαμε σαν παιχνίδι με το οποίο μπορούμε να διασκεδάσουμε, να νοιώθουμε ικανοποίηση, ηδονή, χορτασμό, λες και ο ρόλος της ηδονής ήταν ένα δώρο της φύσης, που μας το χάρισε για να διασκεδάσουμε.

Αγνοούμε (οι περισσότεροι) και δεν θυμόμαστε σχεδόν ποτέ, ότι την ηδονή και τον πόνο τα έχουμε γιατί επιτελούν ένα συγκεκριμένο αφανή σκοπό κάθε φορά.

Είμαστε σαν μικρά παιδάκια που για να κάνουμε κάτι πρέπει κάποιος να μας τάξει καραμέλες, γλυκά ή μια βόλτα σε λούνα πάρκ κ.λπ.

Αλλά αν εμείς οι άνθρωποι είμαστε τα παιδιά τότε ποιος είναι αυτός που έχει τον ρόλο του γονέα επάνω μας;

Να το προσδιορίσουμε με πολλές ονομασίες και ο καθένας διαλέγει ανάλογα με την κοσμοθεωρία του:

Θεός

Φύση

Ανθρώπινο Είδος

DNA

Φυσικό Περιβάλλον

Εξέλιξη ιστορική, πολιτική, οικονομική, παραγωγική, τεχνολογική κ.λπ.

Δεν θα μας απασχολήσει το όνομα του δημιουργού εδώ, αλλά θα μας απασχολήσει κυρίως η σκέψη του και σε τι αποσκοπούσε όταν δημιούργησε τις ηδονές και μάλιστα τις ερωτικές (αυτές μας ενδιαφέρουν εδώ άλλωστε).

Αν θέλουμε λοιπόν να μάθουμε τι παιχνίδι παίζεται με τις ηδονές που μας περιτριγυρίζουν, θα πρέπει να σηκώσουμε το κεφαλάκι μας και να δούμε κατάματα αυτό τον δημιουργό, και να καταλάβουμε (αν και όσο μπορούμε) τι κρύβει στο βάθος του νου του.

Ποιός είναι ο σκοπός ύπαρξης όλων αυτών των ηδονών;

Είναι γεγονός ότι το αίσθημα της πείνας μας κάνει να τρώμε χωρίς να ξεχνιόμαστε.

Το ίδιο συμβαίνει με τη δίψα, τον πόνο κ.λπ.

Η ερωτική ηδονή που μας ενδιαφέρει, εύλογα αποσκοπεί στην διαιώνιση του είδους.

Σε αυτό το τελευταίο, η ανθρωπότητα έχει υπέρ διαπρέψει αν

κρίνουμε από τον τωρινό παγκόσμιο πληθυσμό.

Αυτό η φύση το έχει πετύχει με το τρικ της ερωτικής ηδονής (μιλάμε για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού των ανθρώπων που δεν παίρνει προφυλάξεις απέναντι στους σκοπούς της ίδιας της φύσης του).

Η φύση του ανθρώπου λοιπόν πέτυχε το «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» βέβαια, με ή χωρίς την επίτευξη οργασμού από την πλευρά των γυναικών, γιατί απλά ο άνδρας αν δεν έχει ηδονή δεν γονιμοποιεί, ενώ η γυναίκα συλλαμβάνει και γεννά, πολλές φορές, όχι μόνο χωρίς ηδονή αλλά και με πόνο, και ίσως και σε όλα τα στάδια της γέννησης ενός παιδιού.

Εδώ λοιπόν ερχόμαστε εμείς και ψάχνουμε να βρούμε τι να φταίει σε αυτό το «λάθος» και η γυναίκα δεν απολαμβάνει όπως ο άνδρας έναν εγγυημένο οργασμό μετά την σεξουαλική διέγερση, αφού η φύση, θα πρέπει είναι δίκαιη και στους δύο και όχι άδικη ως προς τον έναν (θέλουμε να πιστεύουμε).

Έχουμε λοιπόν ένα ισχυρό δεδομένο με το οποίο αξιωματικά ξεκινάμε, και για το οποίο είμαστε όλοι σχεδόν βέβαιοι ότι έτσι είναι και όχι αλλιώς.

Η φύση θέλει την διαιώνιση της μέσα από την αμοιβαία ηδονή του άνδρα και της γυναίκας.

Αν υποθέσουμε λοιπόν, ότι εμείς σαν άτομα ο καθένας ξεχωριστά ως μέρος της ανθρώπινης φύσης, μετέχουμε, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, του σκοπού που θέτει η ίδια η φύση μας, αναγκαστικά, τότε θα πρέπει εύλογα να ψάξουμε μέσα μας να βρούμε την απάντηση.

Αν ήμασταν λοιπόν στην θέση της φύσης, δε θα ήταν λογικό, για να διασφαλίσουμε την διαιώνιση του είδους, να δώσουμε στα παιδιά μας σαν κίνητρο, αυτή την «καραμέλα» της γλυκιάς ηδονής;

Με όλο το σεβασμό στην οποιαδήποτε πίστη ας το «παίζουμε» λίγο φύση, ή ότι άλλο, και να δούμε με αυτά που ήδη ξέρουμε, αν θα μπορούσαμε να τα καταφέρναμε το ίδιο καλά και εμείς με το δικό μας μυαλό.

Σκοπός

Για να επιτευχθεί η τεκνοποίηση (με τα ήδη υπάρχοντα από γεννήσεώς μας γενετικά όργανα), πρέπει το ανδρικό γεννητικό μόριο να εισέλθει στο αντίστοιχο της γυναίκας και να εκσπερματίσει μέσα στον κόλπο της.

Κίνητρο 1^ο (στον άνδρα)

Θα δίνουμε ηδονή στην κορυφή του ανδρικού πέους, τη βάλανο, έτσι ώστε να οδηγείται ενστικτωδώς το πέος προς τον κόλπο της γυναίκας ακόμα και καθοδηγούμενο από την ίδια τη γυναίκα.

Κίνητρο 2^ο (στη γυναίκα)

Θα δίνουμε ηδονή στο βάθος του κόλπου της γυναίκας για να αποζητά και να καθοδηγεί, το τυφλό ενίοτε πέος του άνδρα, στην σωστή τελική θέση μέσα στον κόλπο.

Επιτυχία σκοπού... τέλος.

Έτσι απλά θα έπρεπε με την λογική μας να ήταν η όλη διαδικασία.

Η φύση θα είχε πετύχει τον σκοπό της στο ακέραιο, δηλαδή την διαιώνιση και την αθανασία της μέσα από τον άνδρα και την γυναίκα, δια μέσου της ηδονής.

Ο άνδρας πέτυχε τον σκοπό του της γονιμοποίησης, άμεσα μέσα από την γυναίκα και με κίνητρο και αμοιβή την αμοιβαία ηδονή.

Όμως τι συμβαίνει στην πραγματικότητα;

Η γυναίκα θα πετύχει τον σκοπό της γεννήσεως, στο μέλλον, με τους γνωστούς πόνους και το πιθανότερο χωρίς καν να απολαύσει την ηδονή της ερωτικής πράξεως με τον άνδρα.

Εδώ λοιπόν είμαστε στο κρισιμότερο σημείο του έργου που λέγεται «Έρωτας» και πρέπει να αποδώσουμε, αν μπορούμε την δικαιοσύνη, εκεί όπου δεν κατανέμεται δίκαια η ηδονή και στους δύο συντρόφους.

Και εν προκειμένω αυτή που αδικείται συνήθως και συχνά είναι η γυναίκα.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν να ψάχνουμε πώς θα «διορθώσουμε» αυτό το σφάλμα στο οποίο φταίνει οι άνδρες εν αγνοία τους, γιατί ίσως ποτέ δεν έδωσαν την κατάλληλη προσοχή και την παρατηρητικότητα τους, προκειμένου να δώσουν το δώρο της ηδονής, στο βαθμό που αναλογεί και στην γυναίκα όπως πρέπει, συνδράμοντας την φύση.

Ας αρχίσουμε λοιπόν με μία μεγάλη απορία;

Γιατί η γυναίκα έχει δύο σημεία κύριας ηδονής και όχι ένα όπως ο άνδρας;

Η γυναίκα έχει ηδονή κυρίως στην κλειτορίδα της και δευτερεύοντος στον κόλπο της (και μάλιστα όχι στο βάθος του αλλά στο σημείο G), ενώ ο άνδρας έχει ηδονή μόνο το πέος του

και από αυτό όχι στον κορμό του αλλά μόνο στην κορυφή του, τη βάλανο.

Τι σημαίνει αυτό άραγε;

Μια ερώτηση που δεν κάνουν συνήθως οι άνδρες, αφού ασχολούνται εγωιστικά, λόγω ανασφάλειας, κυρίως με το μέγεθος του πέους τους και με την σκληρότητά του.

Για να έχει δύο σημεία κυρίας ηδονής η γυναίκα αυτό σημαίνει ότι, αυτά, είναι απαραίτητα σε κάτι, που δεν είναι απαραίτητο κατ' ανάγκη στον άνδρα.

Αλλά τι είναι αυτό το κάτι που είναι τόσο σοβαρό ώστε η φύση να δείχνει τόση (φαινομενική σε εμάς τουλάχιστον) ανασφάλεια, και μάλιστα μονόπλευρα προς την μεριά της γυναίκας;

Είναι σαν να θέλει να διασφαλίσει κάτι, που όλοι βέβαια αντιλαμβανόμαστε ότι είναι η επιτυχία της συνεύρεσης άνδρα και γυναίκας, αλλά γιατί με αυτό τον τρόπο;

Ας παρατηρήσουμε ξανά προσεκτικά την ανατομία της γυναίκας.

Το ένα κύριο ηδονικό σημείο της, η κλειτορίδα βρίσκεται σε σημείο σχετικά εξωτερικό του σώματός της, και μάλιστα έξω

και από τον παρθενικό υμένα, ενώ το σημείο G στο κόλπο, βρίσκεται εσωτερικά, και σχετικά έξω και όχι στο βάθος του.

Γιατί συμβαίνει αυτό άραγε;

Μια πρώτη πιθανή εξήγηση που θα μπορούσαμε να δώσουμε είναι ότι η γυναίκα με αυτό τον τρόπο θα κατευθύνει το πέος με ασφάλεια στον κόλπο της.

Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσε να ρωτήσει κάποιος, έχοντας φαινομενικά δίκιο.

Είναι ανάγκη να περάσει πρώτα από την κλειτορίδα το πέος και μετά να κατευθυνθεί στον κόλπο;

Για ποιά λόγο δεν γίνεται, αυτό, απ' ευθείας στον κόλπο και να τελειώνουμε, έτσι όπως εξ' άλλου θα απαιτούσε η οικονομία της φύσης;

Μέχρι εδώ η παρατήρηση, έκανε ότι μπορούσε, και ήρθε η ώρα να σηκώσει ψηλά τα χέρια της, και να κάνει ένα βήμα πίσω από την θεωρία.

Η θεωρία λοιπόν ετοιμάζεται να διατυπώσει τα αξιώματά της, που είναι αναπόδειχτα βέβαια (τουλάχιστον για την ώρα), αλλά με τα οποία θα προσπαθήσει να καταλήξει, σε αποδεδειγμένα συμπεράσματα, χειροπιαστά, και να απαντήσει πιθανολογώντας, τον απόκρυφο σχεδιασμό της φύσης μας.

Διατύπωση θεμελιωδών αξιωμάτων:

1. Η φύση επιζητά την διαιώνιση της, μέσα από τα δύο φύλα.
2. Η φύση, μας οδηγεί σε αυτό μέσα από ηδονές.
3. Η φύση γενικά λειτουργεί με οικονομία.

Θέτουμε το ερώτημα ξανά:

Γιατί η γυναίκα πρέπει να έχει δύο σημεία κύριας ηδονής και όχι ένα όπως ο άνδρας;

Αν υποθέσουμε ότι το πέος, κατά την καθαυτή ερωτική πράξη, ερχόταν σε επαφή απευθείας με τον κόλπο χωρίς την ύπαρξη της κλειτορίδας, θα είχαμε λογικά ένα σημείο ηδονής, στο βάθος του κόλπου, όπως το σημείο G, χωρίς να είχαμε προβλήματα διέγερσης και ηδονής, σύμφωνα με την εννοούμενη από εμάς «οικονομία» της φύσης.

Επίσης με αυτό τρόπο, δεν θα επηρεαζόταν η ηδονική διέγερση ούτε στο ελάχιστο, από την οποιαδήποτε θέση του κόλπου, ιδίως στο ανθρώπινο είδος όπου η θέση του γυναικείου κόλπου, είναι τελείως μοναδική για θηλαστικό, κατά την δημοφιλέστερη στάση την “Ιεραποστολική”.

Αλλά αν σκεφτούμε την οικονομία της φύσης, επανερχόμαστε πιο emphaticά στο ερώτημα:

Γιατί χρειάζονται δύο σημεία και όχι ένα και μοναδικό σημείο για παράδειγμα απευθείας μέσα στον κόλπο χωρίς ενδιάμεσους σταθμούς;

Και εν πάση περιπτώσει πως εξηγείται ότι το φαινομενικά δευτερεύον (ως προς την αναπαραγωγή) σημείο της ηδονής που είναι η κλειτορίδα (και που είναι μάλιστα εκτός του κόλπου), να είναι περισσότερο ευαίσθητο στην ηδονή, και με περισσότερες νευρικές απολήξεις από αυτόν τον ίδιο τον κόλπο, που τελικά θα δεχθεί το πολύτιμο σπέρμα, και που ουσιαστικά παίζει τον μεγαλύτερο και σαφώς σημαντικότερο ρόλο, στην σοβαρότερη από όλες τις ανθρώπινες πράξεις;

Αυτή της γέννησης και της διαιώνισης;

Άρα εδώ υπάρχει μια παράλογη, κατά τα φαινόμενα, «εξαπάτηση» μέσα από την αίσθηση της ηδονής, ή συμβαίνει κάτι άλλο βαθύτερο, με άλλους αφανείς συσχετισμούς;

Η περίπτωση του «λάθους» σαφώς απορρίπτεται, άρα μένει η περίπτωση του αφανούς συσχετισμού.

Μία βάσιμη εικασία.

Εδώ ακριβώς, αρχίζει να μπαίνει η παρατήρηση, αλλά και η «θεωρία» η οποία θα γεννήσει τον συσχετισμό εκείνο, ο οποίος θα πρέπει να επαληθεύεται στην πράξη για του λόγου το αληθές.

Η λογική απάντηση μέσα από τα προφανή αξιώματα που θέσαμε πιο πάνω, είναι ότι όλα συμβαίνουν έτσι ώστε να διασφαλίσει η φύση όσο γίνεται πιο καλά, και πιο σίγουρα την διαιώνιση.

Και δεν διασφαλίζεται αυτό με μόνη την απ' ευθείας είσοδο του πέους στον κόλπο;

Φαίνεται πώς όχι . . .

Φαίνεται σαν η φύση, να μην εμπιστεύεται μόνο τον άνδρα σε αυτήν την πράξη.

Φαίνεται σαν η ίδια η φύση, να φοβάται την συγκυριακή στιγμή, την βιασύνη του άνδρα να σπείρει όπου και όπως το σπέρμα του, και να φύγει γρήγορα από τον φόβο του κινδύνου μέσα στο άγριο και ανασφαλές περιβάλλον, αποκομίζοντας το αίσθημα της ηδονής όσο πιο γρήγορα μπορεί, μόνο γι' αυτόν, έτσι εγωιστικά και αρπακτικά για να μπορέσει να επιβιώσει.

Η φύση φοβάται . . . μας φοβάται ... δεν μας εμπιστεύεται . . . (ούτε τους άνδρες, μα ούτε και τις γυναίκες).

Φοβάται την επιπολαιότητά μας, φοβάται τον εγωισμό μας, φοβάται την ιδιοτέλειά μας, και κυρίως του αρσενικού.

Η φύση, φαίνεται, να εξετάζει με μαθηματική σχεδόν ακρίβεια όλες τις εκδοχές (με βάση τις πιθανότητες), του να αποτύχει η σύντομη, και τόσο σοβαρά απαραίτητη ερωτική επαφή.

Η περίπτωση της απειρίας, η στενότητα του κόλπου, η φαντασίωση ότι η διείσδυση είναι επαρκής, το μέγεθος του πέους κ.λπ. πρέπει να αποκλειστούν.

Η φύση όμως, είτε έτσι είτε αλλιώς, φαίνεται σαν να μας «φοβάται» και προσπαθεί να προφυλαχθεί λαμβάνοντας τα μέτρα της.

Πώς άραγε ;

Απ' ότι φαίνεται, βάζοντας στο παιχνίδι και την γυναίκα πολύ δυνατά και με πολύ σίγουρο γι' αυτήν τρόπο.

Η γυναίκα πρόκειται να συλλάβει την σκυτάλη του σπέρματος, της ζωής του είδους μας, θα το κυοφορήσει, και θα γεννήσει τελικά ένα νέο άνθρωπο.

Έχει τον αγώνα, έχει την ευθύνη, πρέπει να έχει και την βεβαιότητα της ορθής τέλεσης της πράξεως.

Και πώς μπορεί να διασφαλιστεί η γρήγορη και σίγουρη παγίδευση του σπέρματος μέσα στον κόλπο;

Ίσως με αυτά τα δύο ηδονικά σημεία την κλειτορίδα και τον κόλπο (με το σημείο G.)

Η κλειτορίδα σαν ευαίσθητος αισθητήρας, είναι ο προπομπός του ειδοποιητηρίου, και της αναγγελίας της έναρξης της διείσδυσης, και ο κόλπος είναι εκείνος που επιβεβαιώνει, την πλήρωσή του με το πέος και με το πολύτιμο σπέρμα.

Τώρα πλέον ίσως εξηγείται και δικαιολογείται, γιατί την φύση δεν την απασχολεί τόσο το μήκος του πέους, αλλά η σωστή κατεύθυνση, εφαρμογή και επαφή του πέους στα συγκεκριμένα σημεία της κλειτορίδας, του κόλπου και κυρίως του σημείου G, το οποίο περιέργως δεν είναι σε μεγάλο βάθος μέσα στον κόλπο.

Αν την φύση την ενδιέφερε ο πυθμένας του κόλπου, το σημείο G θα ήταν κάπου εκεί κοντά του.

Αλλά τότε, τα μεγάλα σε μέγεθος πέη θα προσέφεραν την ηδονή σε κάποιες μόνο γυναίκες με αντίστοιχου βάθους κόλπους, και πόνο σε κάποιες άλλες με ρηχούς σχετικά κόλπους.

Η φύση τότε θα λειτουργούσε παράλογα σαν δοκιμαστήριο ρούχων ή υποδημάτων, προκειμένου να συνδυάσει άριστα τα διάφορα μεγέθη.

Το ενδιαφέρον ανδρών και γυναικών για το μέγεθος του πέους, έχει να κάνει περισσότερο με την ενδόμυχη προσδοκία

τους για την ασφαλέστερη τεκνοποίηση, και με την όσο βαθύτερη διείσδυση του μεγάλου πέους μέσα στον κόλπο.

Αλλά την φύση μας δεν την απασχολεί όπως φαίνεται διόλου αυτή η παράμετρος του μεγέθους του πέους ή του κόλπου.

Η φύση μας φαίνεται να έχει ανάγκη από όλα τα πέη, και τους κόλπους, ανεξαρτήτως του μεγέθους, και δείχνει μεγαλύτερη βαρύτητα στο πολύτιμο γι αυτήν σπέρμα.

Την φύση φαίνεται να απασχολεί περισσότερο, η πλήρης αξιοποίηση του οποιοδήποτε μήκους πέους ή βάθος κόλπου, για την αναπαραγωγή.

Την φύση μας μάλλον την ενδιαφέρει πρωτίστως η σωστή επιτέλεση της ερωτικής πράξης, και για αυτή την σωστή επιτέλεση μας αμείβει με την ηδονή.

Την παλινδρόμηση της κλειτορίδας επάνω στο πέος και την αίσθηση της πληρότητας στον κόλπο της (με την τριβή στο σημείο G), την επιδιώκει η γυναίκα πλέον και μόνη της βοηθώντας και καθοδηγώντας με τα ίδια της τα χέρια την λεκάνη του άνδρα, και με τις αντίστοιχες κινήσεις της λεκάνης της, επάνω στον άνδρα.

Το ειδοποιητήριο της ηδονής στον αισθητήρα της κλειτορίδας μαζί με το αίσθημα πλήρωσης του κόλπου καθησυχάζει την φύση της γυναίκας και της δίνει την ανώτατη επιτρεπτή ηδονή σαν την καλλίτερη επιβεβαίωση της επιτυχίας.

Ένα χρήσιμο συμπέρασμα:

Η ταυτόχρονη ηδονή κλειτορίδας και αίσθησης πλήρωσης του κόλπου είναι το απόγειο της ηδονής οργασμού που μπορεί να εισπράξει μια γυναίκα κατά την ερωτική πράξη.

Ωραία λοιπόν κατοχυρώσαμε μια κοινοτυπία, με μία πιθανολογούμενη και αβέβαιη θεωρία, χωρίς κατά βάση να κερδίσουμε τίποτα ως προς το βασικό μας ερώτημα;

Γιατί οι περισσότερες γυναίκες έχουν (κατά κοινή ομολογία) δυσκολότερο οργασμό από τους άντρες;

Αυτό βέβαια το εξηγήσαμε ήδη.

Ας το επαναλάβουμε όμως.

Οφείλεται κυρίως στην αλλαγή θέσης του γυναικείου ανθρώπινου αιδοίου, με αποτέλεσμα να μην επιτελείται σωστά η ερωτική πράξη, με την ταυτόχρονη επαφή και τριβή από το πέος, τόσο της κλειτορίδας όσο και της αίσθησης πλήρωσης του κόλπου κυρίως στο σημείο G.

Αλλά το ερώτημά μας επιμένει με άλλη μορφή αυτή τη φορά.

Γιατί η φύση δεν φρόντισε να δώσει μια λύση προσαρμογής σε αυτή την "ανωμαλία", που εμφανίστηκε, από ότι φαίνεται, αργότερα στην ιστορία της ανθρωπότητας για διάφορους εικαζόμενους λόγους;

Γιατί δηλαδή, πρακτικά μιλώντας, κατά την διάρκεια της ερωτικής επαφής, πολλές γυναίκες παράλληλα με την διείσδυση του πέους, συγχρόνως αυνανίζονται;

Αυτό είναι μια πολύ σοβαρή ένδειξη, ότι η ερωτική πράξη με την διείσδυση και μόνο του πέους, είναι ελλιπής ως προς την απόδοση ηδονής στην κλειτορίδα, που είναι πολύ βασικό σημείο στην γυναίκα.

Ας ξαναπάμε στην αρχή του βιβλίου που εκεί καθορίσαμε τις απαραίτητες βασικές έννοιες - εργαλεία με βάσει τις οποίες θα οπλιστεί η θεωρία μας και είναι:

Επαφή

Εφηβαίο και Ήβη (η Όρος της Αφροδίτης)

Κλειτορίδα

Κόλπος

Σημείο G

Ρυθμός

Οργασμός

Στην λίστα όλα είναι κατανοητά, εύληπτα και κυρίως προφανή.

Εκείνο όμως που θα ξένιζε θα ήταν προφανώς ο ρυθμός, και ο σημαντικός του ρόλος στην ερωτική πράξη.

Ο ρυθμός είναι το χαρακτηριστικότερο στοιχείο αυτού που λέμε ζωή.

Η ζωή ξεκινάει στο έμβρυο με τα πρώτα κύτταρα που αρχίζουν να πάλλονται με ρυθμό, τον ρυθμό της καρδιάς και της ζωής.

Αυτός ο ρυθμός, ο ρυθμός ενός παλμού, ο ρυθμός στην μουσική, ο ρυθμός στον χορό, ο ρυθμός στην κίνηση, ο ρυθμός στην επαφή, ο ρυθμός στην διείσδυση του πέους, ο ρυθμός στην εισπνοή - εκπνοή, ο ρυθμός στο επιφώνημα, ο ρυθμός στην εκσπερμάτιση, ο ρυθμός στην χαλάρωση . . .

Ότι πάλλεται ρυθμικά είναι ευχάριστο, ότι πάλλεται χωρίς ρυθμό είναι δυσάρεστο και αγχώδες.

Ο ρυθμός στην ερωτική επαφή είναι αυτός που ορίζει τα πάντα.

Χωρίς τον ρυθμό στην σωματική κίνηση ματαιοπονούμε.

Όποιος παραβιάζει τον ρυθμό στον έρωτα κινείται αφύσικα, πράγμα που ο ίδιος μπορεί να μη το καταλαβαίνει, αλλά το καταλαβαίνει ο ή η παρτενέρ του.

Και μόνο με την ρυθμική κίνηση και την επαφή, διεγείρεται το σώμα και αρχίζει ο χορός του οργανισμού.

Αλλά αρκεί μόνο ο ρυθμός, για τον οργανισμό;

Προφανώς και όχι.

Αλλά ας ξαναδούμε μήπως η φύση προσπαθεί να αναπληρώσει τον μηχανισμό της ταυτόχρονης διέγερσης και των δύο κύριων σημείων της ηδονής, της κλειτορίδας και του κόλπου (στο σημείο G) που παρατηρείται σε όλα τα υπόλοιπα θηλαστικά, και στο ανθρώπινο είδος στην γυναίκα.

Προστρέχουμε λοιπόν πάλι στην παρατήρησή μας.

Εδώ φθάνουμε στο σημαντικότερο σημείο, του να εντοπίσουμε με ακρίβεια, ποια επαφή και σε ποια σημεία και με ποιο μέρος του σώματος ακριβώς, θα μπορέσουμε να πετύχουμε αυτό με το οποίο η φύση μας η ίδια θα αισθανθεί την μεγαλύτερη «βεβαιότητα» της διασφάλισης αυτής της πράξεως της αναπαραγωγής, και θα μας αποδώσει, τον μεγαλύτερο σε ένταση οργανισμό, και την μεγαλύτερη κατ' επέκταση ηδονή ως επιβράβευση και αμοιβή (και αυτό κυρίως στην γυναίκα).

Η επιβράβευση στον άνδρα είναι επιπλέον και ηθική, γιατί έχει την επιβεβαίωση της ικανότητας προς αναπαραγωγή.

Αν αυτό δεν το πετύχουμε σωστά και φυσιολογικά όπως απαιτεί η ίδια η φύση, τότε το μέρισμά μας στον οργανισμό και στην ηδονή θα είναι ανάλογο.

Ας παρατηρήσουμε, πάλι κατά την αποκορύφωση της ερωτικής πράξης, ποια σημεία του ανδρικού σώματος έρχονται σε επαφή με το γυναικείο και σε ποια ακριβώς σημεία.

Το πέος διεισδύει και εφάπτεται παλινδρομώντας με τα εσωτερικά τοιχώματα του κόλπου, όπου και θα παραμείνει μέχρι του τέλους της πράξεως.

Ο κόλπος λοιπόν επιτελεί το έργο του και δια μέσου του σημείου G διασφαλίζει και επιβεβαιώνει συνεχώς την αποτελεσματικότητα και την ορθότητα της πράξεως που επιτελείται εκείνη την στιγμή.

Μέχρι εδώ όλα φαίνονται φυσιολογικά και πολύ προφανή.

Έξω από τον κόλπο όμως, και μάλιστα στην εξωτερική ακμή του κόλπου η κλειτορίδα πέφτει σε παραλήρημα και σχεδόν κυριαρχεί στην ηδονή που εκπέμπει σε σχέση με τον κόλπο.

Αυτό από λογικής πλευράς εξεταζόμενο φαίνεται παράλογο, αφύσικο, και ανεξήγητο, γιατί να ζητάει η κλειτορίδα μέρισμα

ηδονής από τον κόλπο, και μάλιστα μεγαλύτερο από αυτό που δικαιούται ο ίδιος ο κόλπος;

Με ποιο δικαίωμα και για ποιο έργο έχει δοθεί αυτό το μέρος ηδονής στην κλειτορίδα, σχεδόν από το πουθενά και χωρίς λογικά να το δικαιούται, σε σχέση πάντα με το έργο και την σημασία που έχει ο κόλπος για την αναπαραγωγή.

Η ερώτηση και η αναζήτηση μπορεί να φαίνεται φιλολογικής σημασίας, αλλά εκεί είναι το λάθος στο οποίο πέφτουμε σχεδόν όλοι μέσα, με αποτέλεσμα η ψυχρότητα στην γυναίκα να θεωρείτε περίπου «αυτοάνοσο» νόσημα.

Ας επανέλθουμε λοιπόν με επιμονή στην σκηνή της πράξης καρέ-καρέ για να δούμε τι γίνεται στον χώρο της κλειτορίδας.

Το ανδρικό σώμα σπρώχνεται ρυθμικά εμπρός-πίσω και εκτός από την διείσδυση συμβαίνει και κάτι άλλο, τόσο, μα τόσο ασήμαντο που είναι τελείως ανάξιο λόγου όχι μόνο να το παρατηρήσει κανείς, αλλά και να το αναφέρει καν, μη τυχόν και γελοιοποιηθεί.

Εξωτερικά τα δύο σώματα εφάπτονται σε πολλά σημεία.

Αλλά το σημείο εκείνο που σιγά - σιγά εντοπίζουμε, παρατηρώντας καρέ-καρέ τις κινήσεις των δύο σωμάτων, είναι το μέρος εκείνο του ανδρικού σώματος, που πέφτει ασυνείδητα με ρυθμική ορμή επάνω στην κλειτορίδα και άλλοτε την πιέζει με δύναμη, άλλοτε χαλαρώνει την πίεση, άλλοτε την ελευθερώνει, δημιουργώντας έτσι εκείνες τις κυκλικές και ρυθμικές εναλλαγές της αίσθησης, επαφής - βίας - χαδιού - απελευθέρωσης - απομάκρυνσης.

Όλη η κλίμακα από την ηδονή στον πόνο, από την χαρά στην λύπη, από το κοντά στο μακριά.

Αυτές οι ρυθμικές εναλλαγές χαλάρωσης και άγχους, ηδονής και πόνου, είναι η αποθέωση της αμοιβής μας από την ερωτική πράξη.

Οι άνθρωποι που έχουν ρυθμό είναι τελικά οι πιο ερωτικοί.

Ας κάνουμε ένα βήμα στην παρατήρησή μας από κοντά και ας επισημάνουμε, σε ποιο σημείο ακριβώς του άνδρα, έχει αποδώσει η φύση, αυτόν τον τόσο σημαντικό ρόλο, να εφάπτεται, να χαϊδεύει, να πιέζει, να εγκαταλείπει, την κλειτορίδα που βρίσκεται ακριβώς από κάτω του.

Σε ποιο σημείο του ανδρικού σώματος, δόθηκε, σκόπιμα, ή από ανάγκη, ή ίσως και κατά τύχη, αυτό το προνόμιο; . . .

... η **Ήβη** ...

Μα ποια είναι αυτή η «ασήμαντη και ταπεινή» **ήβη** και πως ξεφύτρωσε έτσι ξαφνικά και απρόσκλητα και αθόρυβα σε αυτό το μεγάλο πάρτι του ερώτα;

Η ήβη στον άνδρα και στην γυναίκα, ή και το «Όρος της Αφροδίτης» στην γυναίκα.

Ήρθε η μεγάλη ώρα της Ήβης. . .

Όχι γι' αυτήν, αλλά για εμάς.

Εμείς δεν δημιουργούμε, απλώς παρατηρούμε, (και αυτό όχι πάντα σωστά).

Ποιά είναι όμως αυτή η περιβόητα ασήμαντη Ήβη ή αλλιώς Εφηβαίο ή αλλιώς «Όρος της Αφροδίτης»;

Το εφηβαίο (επί της ήβης), γνωστό και με την ονομασία το «Όρος της Αφροδίτης», είναι το σημείο ακριβώς επάνω από την ηβική σύμφυση, δηλαδή το κόκαλο της λεκάνης όπου αναπτύσσεται και τριχοφυΐα.

Είναι μια περιοχή στο σώμα μας, τόσο ασήμαντη οπτικά και αδιάφορη αλλά και αφάνταστα σημαντική.

Είναι ένα όρος.

Ένα σάρκινο, φουσκωτό, μαλακό, απαλό όρος, σχεδόν χωρίς αίσθηση, χωρίς προσωπικότητα, χωρίς σχήμα, γεμάτο τριχοφυΐα εξωτερικά, και γεμάτη λιπώδη ιστό από κάτω.

Ένα μαξιλαράκι πολύ τρυφερό, παχύ, ζεστό, απόκρυφα ερωτικό, σχεδόν μυστήριο.

Αυτή είναι η μικρή, ταπεινή, και καταφρονημένη Ήβη.

Η ασήμαντη λοιπόν και ανάξια λόγου Ήβη είναι αυτή που εφάπτεται, προστατεύει, χαϊδεύει, διολισθαίνει, και τρίβει απαλά την κλειτορίδα.

Αυτή ακριβώς η παραπάνω αποκάλυψη, έρχεται να απαντήσει και στο ερώτημα σχετικά με το γιατί ο άνθρωπος οδηγήθηκε σ' αυτή την περίεργη ιδιαιτερότητα της «πρόσωπο με πρόσωπο» ερωτικής επαφής.

Μήπως, το αναζήτησε η ίδια η γυναίκα, και οδήγησε τον άνδρα σε αυτή την στάση, για δικό της όφελος στο μερίδιο της ηδονής;

Μήπως, αυτή δίδαξε στον άνθρωπο τον έρωτα «με πρόσωπο»;

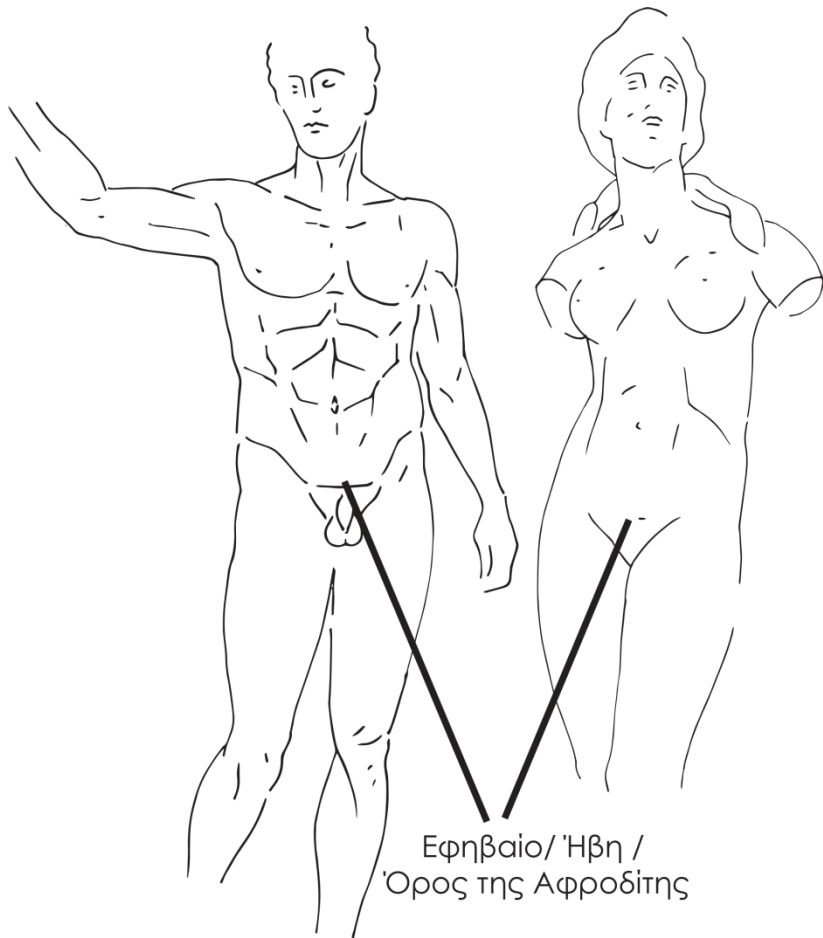
Ο άνδρας επιδιώκει με το πέος την ηδονή του στην τριβή βαθιά μέσα στο κόλπο, και η γυναίκα αντίστοιχα επιδιώκει, με το δικό της πέος την κλειτορίδα την ηδονή της, στην τριβή επάνω στο πέος, όπως συμβαίνει σε όλο το ζωικό κόσμο.

Εδώ όμως, η όρθια στάση του ανθρώπου είχε το τίμημά της.

Η κλειτορίδα έχασε αυτήν την φυσική επαφή της με το πέος.

Αλλά στη φύση δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Η ήβη ή το εφηβαίο του άνδρα υποκατέστησε, όσο αυτό ήταν δυνατόν την επαφή και την τριβή με την κλειτορίδα.



Το εφηβαίο ή ήβη ή όρος της Αφροδίτης, το σημείο D

Αυτό πιθανόν να είναι το μεγαλοφυές και απλούστατο σχέδιο της φύσης μας ώστε να διασφαλίσει την διαιώνιση του.

Πώς δηλαδή μέσα από το κίνητρο της ικανοποίησης και της ηδονής στα δύο πέη, το ανδρικό και το γυναικείο (την κλειτορίδα), να πετύχει αυτό που θέλει.

Ο μεν άνδρας με την ηδονική τριβή στο βάθος του κόλπου, η δε γυναίκα με την ηδονική τριβή επάνω στο σώμα του πέους, και μάλιστα στην ρίζα του, στο εφηβείο ή την ήβη, σε δύο κυριολεκτικά αντιδιαμετρικές θέσεις ισορροπίας και ηδονής.

Με την αλλαγή θέσης στην επαφή, ο άνδρας δεν έχασε τον στόχο του, αλλά η γυναίκα αναζήτησε την υποκατάστατη ηδονική τριβή αναγκαστικά επάνω στην ανδρική ήβη.

Για να γίνει, όμως αυτό χρειάστηκε ενδεχομένως, να επιδιώξει εκείνη, μόνη της την μεγάλη επανάστασή της.

Να γυρίσει ανάσκελα μπροστά στον άνδρα, και να τον καθοδηγήσει εκείνη προκειμένου να εισπράξει την χαμένη της ηδονή.

Η ίδια η γυναίκα, οδηγεί την ήβη του άνδρα, επάνω στην κλειτορίδα της, και μάλιστα ωθώντας και απωθώντας κατάλ-

ληλα με τα ίδια της τα χέρια την λεκάνη και τους γοφούς του άνδρα.

Για τον άνδρα το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο, και η στάση σχεδόν αδιάφορη.

Για την γυναίκα όμως, όπως φαίνεται, πρέπει να ήταν η λύτρωση.

Ήταν η καλλίτερη λύση που μπόρεσε να βρει με βάσει τα δεδομένα που είχε.

Η αυτού εξοχότες η Ήβη του άνδρα, έχει στο χέρι της την ηδονή της γυναίκας;

Η ρυθμική πίεση της ανδρικής ήβης επάνω στην κλειτορίδα, σε συγχρονισμό με την αίσθηση της διείσδυσης του πέους στον κόλπο είναι ίσως το μεγάλο μυστικό του ερώτα και της ηδονής στην γυναίκα.

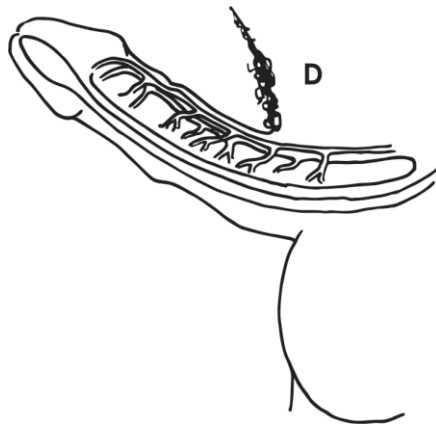
Το σημείο που το σε στύση πέος σχηματίζει γωνία με το σώμα, εκεί που είναι το σημείο **D**, στην ήβη του άνδρα, εκεί είναι η συνέχεια του πέους του άνδρα, το 2^ο πέος του, που είναι αντίθετα όμως από την βάλανο και βρίσκεται στην βάση του, στην ήβη του, και είναι ίσως, πιο σημαντικό στην ηδονή ακόμα και από το κανονικό πέος.

Η απαλή και βελούδινη αυτή ανδρική Ήβη τελικά, που κρύβει και καλύπτει από κάτω της το σκληρό και σταθερό ηβικό οστό, στη διάρκεια της επαφής, πιέζει απαλά και με δύναμη ρυθμική την κλειτορίδα διευκολύνοντας έτσι την ηδονική διέγερση.

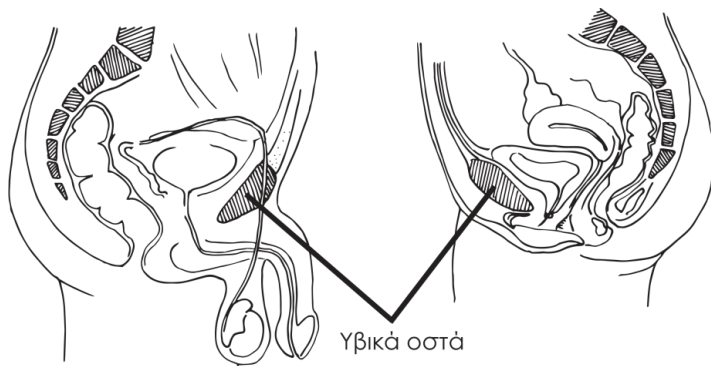
Αλλά μήπως και αυτή η ίδια η κρούση της ανδρικής ήβης, επάνω στο γυναικείο ηβικό οστό, δεν τονώνει την κυκλοφορία του αίματος στο πέος, καθιστώντας το, όλο και σκληρότερο με κάθε κρούση;

Με την ήβη μας λοιπόν το σημείο **D**, (το D είναι το γράμμα που μοιάζει με το σχήμα της ήβης), με αυτό το 2^ο πέος μας, περισσότερο σημαντικό ακόμα και από το κανονικό μας πέος (ως προς την απόδοση σε ηδονή), προσφέρουμε τελικά την ευτυχία στην γυναίκα;

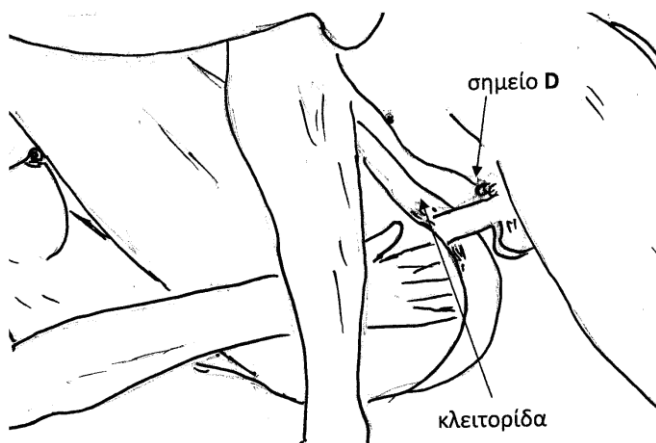
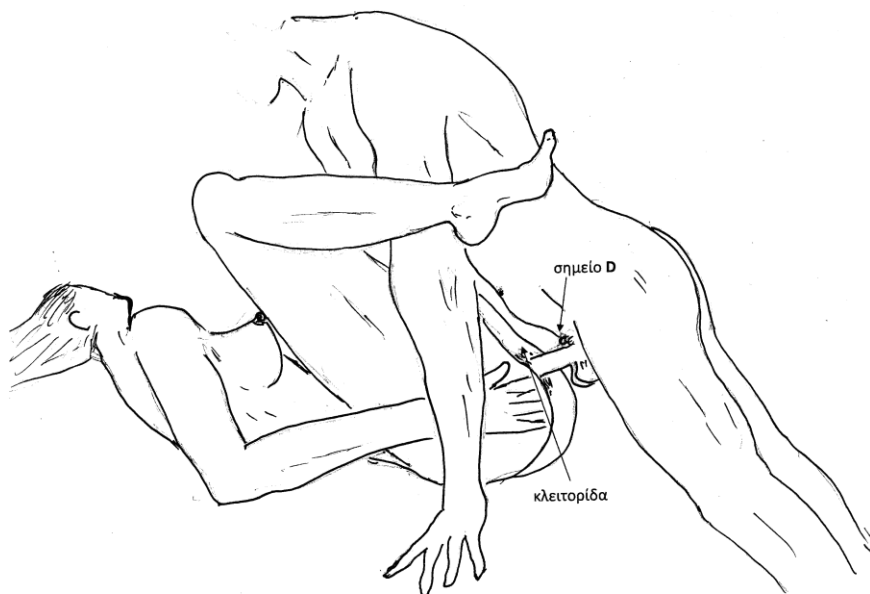
Ποιος το περίμενε ότι μπορούμε να δώσουμε περισσότερη ηδονή στην γυναίκα, με ένα ούτε καν όργανό μας, με μια περιοχή του σώματός μας, που όχι μόνο δεν προεξέχει με ανδρισμό, αλλά αντιθέτως ψυχολογικά θα μπορούσε να μας ευνοήσει κιόλας;



Το σημείο D στον άνδρα



Τα ηβικά οστά στον άνδρα και στην γυναίκα



Μα είναι κάτι καινούργιο αυτό;

Τώρα το ανακαλύψαμε ή το γνωρίζαμε από πάντα, αλλά λίγο διαφορετικό, και λίγο μυστικό;

Από πού το γνωρίζαμε αυτό, και δεν το ξέραμε συνειδητά;

Και όμως όλοι το γνωρίζουμε, και όλοι το έχουμε δει χωρίς να το βλέπουμε.

Από αρχαιότατων χρόνων (μάλλον από γενέσεως του ανθρώπου), το γνωρίζαμε.

Μας το έδειξε η ποιήτρια Σαπφώ, στο μυθικά γυναικοκρατούμενο, την περίοδο της μητριαρχίας, νησί των Αμαζόνων την Λέσβο.

Αυτές οι ίδιες οι γυναίκες, μας το ομολόγησαν και μας το έδειξαν, στον «Λεσβιακό» έρωτα.

Ο «Λεσβιακός» έρωτας, δεν είναι άραγε μια σύγκρουση ηβών, δεν συγκρούονται και απωθούνται συγχρόνως τα δύο Εφηβαία, τα δύο «Όρη της Αφροδίτης»;

Εκεί που ρυθμικά συμπλέκονται, συγκρούονται, και χαϊδεύονται τα δύο ερωτικά «Όρη της Αφροδίτης», ή οι δύο «Ήβες»,

ή τα δύο «Εφηβαία», εκεί αναζητούσε τον έρωτα η Σαπφώ. . .

Και τι ακριβώς αναζητούνε στον «Έρωτα της Σαπφούς» οι γυναίκες, πέρα από το την σεξουαλική ηδονή;

Κρίσιμο ερώτημα όχι μόνο για τις γυναίκες, αλλά κυρίως για τους άνδρες.

Αυτή η επαφή που έχουν τα δύο «Όροι της Αφροδίτης», ή οι δύο «Ήβες», ή τα δύο «Εφηβεία», προσφέρει κάτι επί πλέον από σεξουαλική ηδονή, κάτι πολύ σπουδαιότερο από αυτήν, κάτι εξάισιο, κάτι θαυμάσιο.

Προσφέρει την πλήρη σωματική επαφή και αίσθηση όλου του σώματος, προσφέρει μια ολοκλήρωση ανεπανάληπτη, προσφέρει την «συναισθηματική πλήρωση», προσφέρει τον «έρωτα».

Χωρίς την πλήρη σωματική ένωση, δηλαδή την «σύντηξη» των δύο σωμάτων σε ένα, δεν μπορεί να γίνει και η «σύντηξη» των ψυχών, ή των συναισθημάτων, και δεν υπάρχει «έρωτας» παρά μόνο sex.

Αυτό αναζητεί η Σαπφώ στον «λεσβιακό» έρωτα, το συναίσθημα, δηλαδή τον «έρωτα» πέρα από το sex.

Να γιατί οι «λεσβίες» μπορούν να έχουν οργασμούς χωρίς να είναι απαραίτητο το πέος.

Όποιος άνδρας το γνωρίζει, θα πάψει να ανησυχεί για το μέγεθος του πέους του, και θα επικεντρωθεί στην ολοκληρωμένη ικανοποίηση τόσο την δική του όσο και της συντρόφου του.

Και ολοκληρωμένη είναι η ικανοποίηση εκείνη που είναι και σεξουαλική και συναισθηματική.

Τελικό Συμπέρασμα:

Στις γυναίκες κάνουμε έρωτα σαν άνδρες με το πέος μας και σαν γυναίκες με την ήβη μας!

Ο Χειροποίητος Έρωτας

Αλλά υπήρχε, υπάρχει και πάντα θα υπάρχει και ο «τρίτος δρόμος» προς την ηδονή.

Ο αυνανισμός.

Για τον άνδρα το πράγμα είναι πρόδηλο, συγκεκριμένο, απλό και γρήγορο.

Το χέρι στην αυτοϊκανοποίηση, είναι το μεγάλο ερωτικό υποκατάστατο, όταν ο έρωτας ολοκληρώνεται πάντα επάνω στο «Όρος της Αφροδίτης» στην παλάμη του.

Εκπληκτικό! (τυχαία η ονομασία άραγε;).

Το «Όρος της Αφροδίτης» στην Ήβη, μοιάζει πολύ με το άλλο «Όρος της Αφροδίτης», στην παλάμη στην βάση του αντίχειρα, με τα ίδια ακριβώς εξωτερικά χαρακτηριστικά, αυτό της

παλάμης μας, με τα ίδια σκληρά οστά από κάτω από την βελούδινη απαλή αίσθηση του, που έχει περιέργως το ίδιο όνομα, χωρίς ποτέ να αναρωτηθούμε το γιατί.

Αλλά μήπως και ο όγκος και το πάχος αυτού του «Όρου της Αφροδίτης», στην ανδρική παλάμη, δεν είναι μέτρο σύγκρισης της ερωτικότητας των ανδρών στην χειρομαντεία αιώνες τώρα;

Ένα σαρκώδες και σταθερό Όρος της Αφροδίτης υποδηλώνει έντονη σεξουαλική φύση, ενώ ένα ισχνό, δείχνει ένα χαμηλό επίπεδο σεξουαλικής ζωής.

Και τα δύο «Όρη» μοιάζουν καταπληκτικά στην υφή τους και σχεδόν στην μορφή τους.

Άραγε παίζουν και τον ίδιο ρόλο στον Έρωτα, το παιδί της Αφροδίτης;

Ο αυτοερωτισμός στον άνδρα ολοκληρώνεται πάντα επάνω στο «Όρος της Αφροδίτης» στο σημείο D2 στην παλάμη, τη δική του ή της συντρόφου του.



Το «όρος της Αφροδίτης» στο χέρι

Πώς μπορεί όμως να γίνει το ίδιο και στην γυναίκα;

Θα ακολουθήσουμε μιμούμενοι το πέος και την ήβη μας, βάζοντας κατάλληλα τα χέρια μας επάνω στα δύο σημεία εφαρμογής, όπως τα εντοπίσαμε πιο πάνω, δηλαδή το σημείο G και την κλειτορίδα, αντίστοιχα με το πέος και το σημείο D.

Ποιος είναι όμως ο κατάλληλος τρόπος εφαρμογής των χεριών του ανδρός, συγχρόνως, και μέσα στο κόλπο στο σημείο G και έξω στην κλειτορίδα;

Πρέπει να γίνει λοιπόν, η κατάλληλη και αντίστοιχη προς το πέος και την ήβη του ανδρός, επιλογή των δακτύλων που θα αντικαταστήσουν επάξια και αποτελεσματικά, στο να προκαλέσουν ευκολότερα τον οργασμό στην γυναίκα.

Και πια μπορεί να είναι αυτά τα δάκτυλα;

Ως προς το πέος, εύλογο είναι ότι αντικαταστάτης του είναι ο αντίχειρας ή ο δείκτης ο μέσος και ο παράμεσος (σε διάφορους συνδυασμούς ανάλογα με την στάση), και μάλιστα έτσι ώστε οι άκρες των δακτύλων να εφάπτονται με ρυθμικές κινήσεις στο σημείο G.

Ας δούμε τώρα τι μπορεί να αντικαταστήσει επάξια, την ανδρική ήβη.

Αν στην ύπτια στάση της συντρόφου μας τοποθετήσουμε μέσα στον κόλπο της τον δείκτη ή το μέσο ή το παράμεσο (σε διάφορους συνδυασμούς και συμμαχίες), με τις άκρες των δακτύλων να εφάπτονται πάντα προς το σημείο G, τότε ο αντίχειρας και όλη η υπόλοιπη παλάμη, και ιδίως η γωνία **D2** που σχηματίζεται μεταξύ του δείκτη και του αντίχειρα, στο «Όρος της Αφροδίτης» υποχρεωτικά εφάπτεται εξωτερικά του κόλπου χαϊδεύοντας την κλειτορίδα.

Η πιο κάτω φωτογραφίες μας διευκολύνουν να αντιληφθούμε την κίνηση που πρέπει να κάνουμε με το χέρι μας, μιμούμενοι κατά βάση τον γυναικολόγο όταν κάνει δακτυλική εξέταση του κόλπου, αποφεύγοντας όμως επιμελώς να αγγίξει την περιοχή της κλειτορίδας, και εκεί είναι και η διαφορά μας.

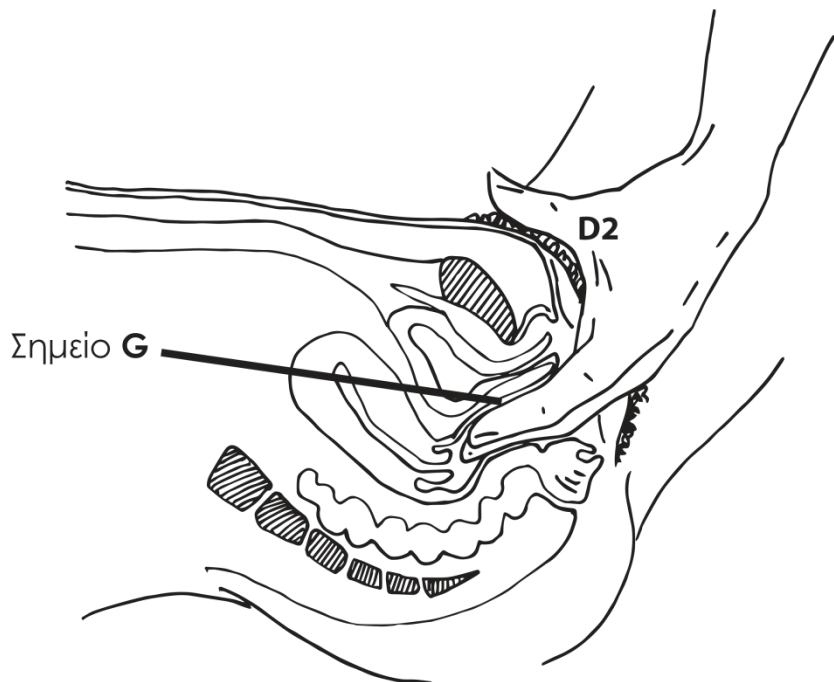
Εμείς αντιθέτως επιδιώκουμε αυτή την επαφή και την τριβή με την κλειτορίδα.

Η σαρκώδης απαλή γωνία **D2** που σχηματίζεται εσωτερικά μεταξύ αντίχειρα και του δείκτη στο χέρι του άνδρα είναι το

άριστο υποκατάστατο της ήβης του, και είναι πάλι το ευλογημένο «όρος της Αφροδίτης» στην παλάμη του αυτή την φορά. Είναι τυχαία άραγε η ονομασία του «Όρος της Αφροδίτης» και στην ήβη και στην παλάμη στον άνδρα και στην γυναίκα;

Άρα η παλινδρομική ρυθμική κίνηση του ανδρικού χεριού μέσα-έξω, με την τριβή των κατάλληλων δακτύλων, σαν πέος επάνω στο σημείο G της γυναίκας μέσα στον κόλπο, συγχρονίζοντας με την τριβή του σημείου **D2** (δηλαδή του Όρους της Αφροδίτης της παλάμης), επάνω στην κλειτορίδα, θα εκτοξεύσει το οργασμό της γυναίκας στα ύψη.

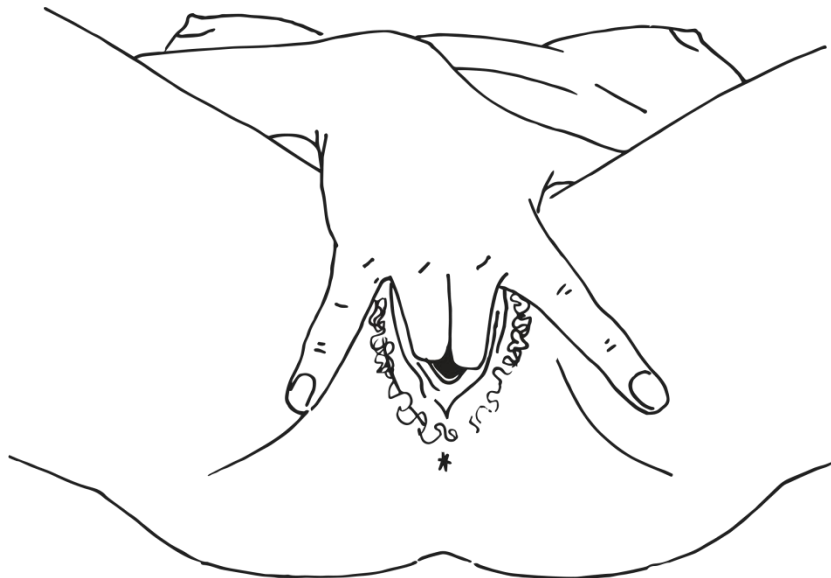
Έτσι η γυναίκα θα έχει συγχρόνως και το αίσθημα πληρώσεως (με το σημείο G), αλλά και το αίσθημα της διασφάλισης που της προσφέρει η κρούση της ανδρικής ήβης επάνω στην κλειτορίδα της.



*Το σημείο **D2** στο χέρι στο «όρος της Αφροδίτης»*



*Η θέση των δακτύλων και του σημείου **D2** στον κόλπο*



*Η θέση των δακτύλων και του σημείου **D2** στον κόλπο*

Αν τώρα αντίθετα στη σύντροφό μας που είναι ξαπλωμένη μπρούμυτα, τοποθετήσουμε τον αντίχειρα μέσα στον κόλπο της (με τον αντίχειρα προς το σημείο G), όλη η υπόλοιπη παλάμη μας υποχρεωτικά και ιδίως οι βάσεις των 4 υπόλοιπων δακτύλων, εφάπτονται εξωτερικά του κόλπου χαϊδεύοντας την κλειτορίδα.

Σε αυτή την κίνηση τριβής ενεργοποιούνται και συνδράμουν παράλληλα, σε ρόλο υποκατάστατου της ήβης, και τα υπόλοιπα σάρκινα όρη της παλάμης που ονομάζονται αντίστοιχα όρη του Δία, Κρόνου, Ήλιου και του Ερμή.

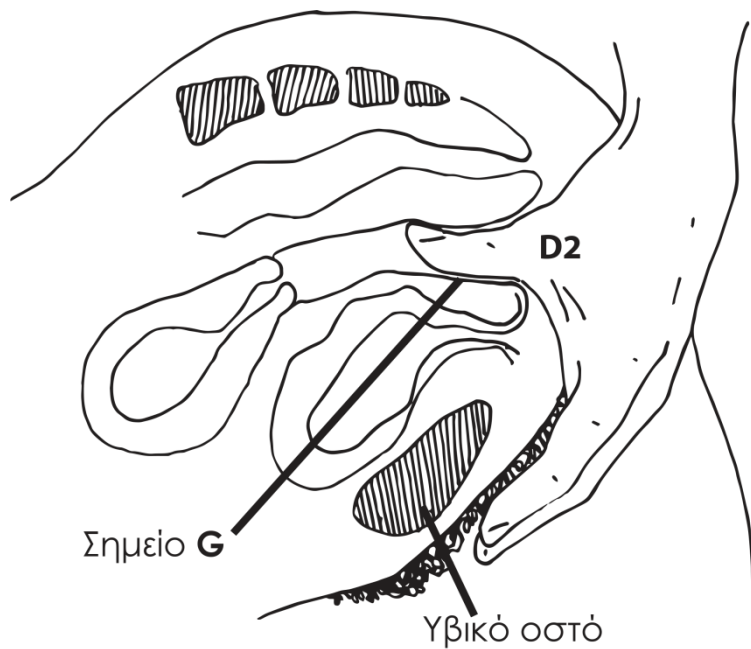
Αλήθεια πόσοι, συμβολικά, «θεοί» και πλανήτες, μπορούν να συμβάλουν στην ερωτική πράξη και δεν τους επικαλούμαστε λόγω άγνοιας;

Τώρα ίσως καταλαβαίνουμε καλλίτερα γιατί ο «μηχανικός έρωτας» των περισσότερων δονητών, προσφέρει ημιτελή ικανοποίηση.

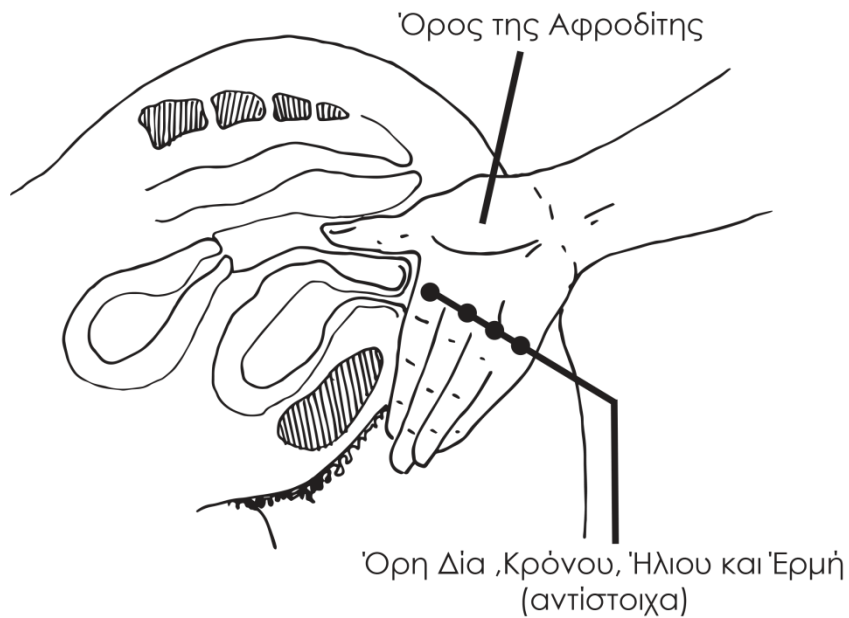
Γιατί πρέπει να μπορούν να διεγείρουν ταυτόχρονα, το σημείο G και την κλειτορίδα χωρίς να αφήνουν «χρονικά κενά».

Άρα . . .

Στις γυναίκες κάνουμε χειροποίητο έρωτα σαν άνδρες, με τα δάκτυλά μας σαν πέη, και σαν γυναίκες συγχρόνως με το Όρος της Αφροδίτης στο σημείο D2 στην παλάμη μας!



*Το σημείο **D2** στα υπόλοιπα όρη της παλάμης*



Τα όρη του Δία, Κρόνου, Ήλιου, Ερμή στο χέρι

Συνοπτική Εικασία

Η φύση λοιπόν προκειμένου να διασφαλίσει την διαιώνιση του είδους, έδωσε την ηδονή στον άνδρα, στη κεφαλή του πέους του, στην βάλανο, ώστε να επιζητεί την διείσδυση στον γυναικείο κόλπο, και στην γυναίκα έδωσε δύο διαφορετικής φύσεως ηδονές, μέσα στο κόλπο στο σημείο G και έξω από τον κόλπο στην κλειτορίδα της, ώστε να επιζητεί την σωστή και ασφαλή διείσδυση του πέους στον κόλπο της .

Η φύση φαίνεται τελικά, να αδιαφορεί για το μέγεθος του πέους, εφ' όσον το σημείο G είναι όχι στο βάθος του κόλπου αλλά σχετικά έξω.

Εκείνο που μάλλον την ενδιαφέρει, είναι το οποιοδήποτε σε μέγεθος διαθέσιμο πέος, να εισχωρήσει μέσα στον οποιοδήποτε μεγέθους διαθέσιμο κόλπο, με επιτυχία και αποτελεσματικότητα.

Η αίσθηση της «ηδονής πληρότητας του κόλπου», στο σημείο G με το πέος, παράλληλα με την «ηδονή κρούσης και τριβής», στην κλειτορίδα με την ήβη, διασφαλίζει τελικά μια επιτυχημένη και ολοκληρωμένη επαφή.

Αυτές οι δύο ηδονές, συγχρονισμένες με την συναισθηματική πλήρωση, θα δώσουν τελικά και στους δύο ερωτικούς συντρόφους την πιο πλήρη και ολοκληρωμένη ερωτική ικανοποίηση, για την εκπλήρωση του βαθύτερου σκοπού της ύπαρξής τους.

*Η Ήβη είναι το αιώνιο σύμβολο
της θηλυκής νεότητας, ομορφιάς και σφριγηλότητας.*

Βιβλιογραφία

Θάνος Ε. Ασκητής “Ας μιλήσουμε για τις σχέσεις μας ...”

Εκδόσεις: Λιβάνης- Νέα Σύνορα

Θάνος Ε. Ασκητής “Σεξουαλική υγεία” Εκδόσεις:

Λιβάνης- Νέα Σύνορα

Θάνος Ε. Ασκητής “Σεξ” Εκδόσεις: Λιβάνης- Νέα Σύνορα

Αλις Λάντας - Τζων Πέρρυ - Μπέβερλυ Γουίπλ: “*Το σημείο G και άλλες πρόσφατες ανακαλύψεις για την ανθρώπινη σεξουαλικότητα*” - Εκδόσεις: Ars Longa.

Μπένζαμιν Γκράμπερ - Τζώρτζια Γκράμπερ: “*Οργασμός της γυναίκας*” - Εκδόσεις: Θυμάρι.

Αλεξάντερ Λόουεν: “*Αγάπη και οργασμός*” - Εκδόσεις: Καστανιώτης.

Nicci Talbot: “*Οργασμός*” - Εκδόσεις: Τερζόπουλος Χρήστος.

Tina Robbins: “*Οργασμός σε 5 λεπτά*” - Εκδόσεις: Καλοκάθης.

Lou Paget: “*Ο μεγάλος οργασμός*” - Εκδόσεις: Κεστός.

Robert Muchembled: “*Ο οργασμός και η Δύση*” - Εκδόσεις: Μεταίχμιο.

Margolis Jonathan: “*Η απόκρυφη ιστορία του οργασμού*” - Εκδόσεις: Αλεξάνδρεια.

Βίλχελμ Ράιχ: “*Η Βιοηλεκτρική Θεωρία της Σεξουαλικότητας και του Άγχους*” - Εκδόσεις: Αποσπερίτης.

Βίλχελμ Ράιχ - Ίλζε Όλεντορφ-Ράιχ - Θήοντορ Γουλφ: “*Ο θωρακισμένος άνθρωπος*” - Εκδόσεις: Καστανιώτης.

Βίλχελμ Ράιχ: *“Η λειτουργία του οργανισμού”* - Εκδόσεις: Δίδυμοι.

Βίλχελμ Ράιχ: *“Ερωτισμός και αυτοερωτισμός”* - Εκδόσεις: Ελεύθερος Τύπος.

Λου-Αντρέας Σαλομέ: *“Σεξουαλικότητα και ερωτισμός”* - Εκδόσεις: Ροές.

BERMAN LAURA: *“Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ SEX”* - Εκδόσεις: ΣΚΑΙ.

COX TRACEY : *“SUPER HOT SEX”* - Εκδόσεις: ΣΚΑΙ.

Ειρήνη Χειρδάρη: *“69 μαθήματα sex”* - Εκδόσεις: Λυμπέρης.

Δημήτρης Κανταλής: *“365 sex staseis”* - Εκδόσεις: Ίριδα.

Τζων Μπένετ: *“Sex”* - Εκδόσεις: Πτερόεσσα.

Γιάννης Κονιδάρης - Ανθούλα Τρέσσου: *“Sex – Έρωτας”*
Εκδόσεις: Κονιδάρης.

Μπέτυ Ντόντσον: *“Sex για έναν”* Εκδόσεις: Ερμιόνη.

Γιάννα Κατσαγεώργη: *“Sex. Οι δρόμοι της απόλαυσης”* Εκδόσεις: Δημοσιογραφικός Οργανισμός.

Ελληνικό Σεξολογικό Ινστιτούτο: *“Sex. Αλήθειες και ψέματα”*
Εκδόσεις: Πορφύρα.

Jacques Balthazart: *“Η βιολογία της ομοφυλοφιλίας”* – Εκδόσεις: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.

Jacques Corgaze: *“Η ομοφυλοφιλία”* - Εκδόσεις: Ζαχαρόπουλος- Δαίδαλος.

Γκυ Οκενγκέμ: *“Ιστορική εικόνα της ομοφυλοφιλίας”*
Εκδόσεις: Νεφέλη.

Bernard Sergent: *“Ομοφυλοφιλία στην ελληνική Μυθολογία”*
Εκδόσεις: Χατζηνικολή.

Συλλογικό: *“Ομοφυλοφιλία, ομοφυλοφοβία”* -
Εκδόσεις: Επίκεντρο.

ALTMAN DENNIS: *“ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ, ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥ-
ΘΕΡΩΣΗ”* – Εκδόσεις: Ουτοπία.

Βαγγέλης Ραπτόπουλος: *“Λεσβία”* - Εκδόσεις: Κέδρος.

Μάρα Σέη: *“Μόνο γυναίκες”*- Εκδόσεις: Κέδρος.

Άντζελα Δημητρακάκη: *“Μέσα σ ένα κορίτσι σαν κι εσένα”* Εκ-
δόσεις: Εστία.

Λουκάς Θεοδωρακόπουλος - Πάολα - Γρηγόρης Βαλλιανάτος - Θο-
δωρής Αντωνόπουλος - Ειρήνη Πετροπούλου: *“ Η ιστορία του λε-
σβιακού, νκεί, αμωί και τρανς κινήματος στην Ελλάδα: Μια πρώτη
αποτίμηση”*- Εκδόσεις: Futura.

Ελέιν Μόργκαν *“Η καταγωγή της γυναίκας”* Εκδόσεις: Ράππας.

Ντέσμοντ Μόρις *“Ο γυμνός πίθηκος”* Εκδόσεις: Κέδρος



Ο συγγραφέας

Ο συγγραφέας Γιάννης Δεμερτζής γεννήθηκε στο εξωτερικό.

Μεγάλωσε και σπούδασε στην Ελλάδα οικονομικές επιστήμες στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο του Πειραιά.

Έχει εργαστεί ως οικονομικό, εμπορικό στέλεχος και ως σύμβουλος Marketing σε πολλές ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις.

Παράλληλα αρθρογραφεί σε περιοδικά και εφημερίδες.

Το βιβλίο αυτό είναι το πρώτο μιας σειράς βιβλίων με ποικίλη και πρωτότυπη θεματολογία που ετοιμάζεται να εκδώσει.

Σημαντική σημείωση

Ο συγγραφέας δεν έχει καμία ιδιότητα ή ειδικότητα ιατρού ή θεραπευτή.

Το βιβλίο αυτό, δεν έχει σκοπό να υποκαταστήσει τους γιατρούς ή τους ειδικευμένους και εγκεκριμένους θεραπευτές.

Σκοπός του συγγραφέα είναι να προσφέρει πληροφορίες των εμπειρικών του παρατηρήσεων και συμπερασμάτων, που πιθανόν να βοηθήσουν τον αναγνώστη, να συνειδητοποιήσει απλά θέματα σωματικής φυσιολογίας.

Ο συγγραφέας δεν έχει ευθύνη για οποιαδήποτε ψυχική ή σωματική βλάβη, που μπορεί να ισχυριστεί κανείς, ότι προέρχεται από οποιαδήποτε πληροφορία ή σύσταση αυτού του βιβλίου.

Η αποκάλυψη του σημείου D
και ο ρόλος του στην φυσιολογία
του έρωτα.

Το βιβλίο αυτό, προσπαθεί να απαντήσει
στο ερώτημα γιατί οι περισσότερες γυναίκες
έχουν (κατά κοινή ομολογία) δυσκολότερο
οργασμό από τους άνδρες, αναζητώντας
το μυστικό της απόλυτης ερωτικής τεχνικής.

Ένας χρήσιμος ερωτικός οδηγός, που ανοίγει
το δρόμο προς τα άδυτα του γυναικείου οργασμού.

Τι είναι αυτό ακριβώς, που θέλουν ερωτικά
οι γυναίκες από τους άνδρες ή οι γυναίκες
από τις γυναίκες και κανείς μας δεν το έχει
συνειδητοποιήσει;

Μια μοναδική ευκαιρία για τον αναγνώστη
να αφουγκραστεί την απλότητα
της ίδιας της φύσης.